

Wymogi dotyczące zgłoszeń do bazy danych SCIP

październik 2020 r.

ABC

Zastrzeżenie prawne

Celem niniejszego dokumentu jest pomoc użytkownikom w wypełnianiu obowiązków wynikających z artykułu 9 ust.1 lit.i) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE (WFD). Należy jednak pamiętać, że jedyną autentyczną podstawą prawną jest tekst dyrektywy ramowej w sprawie odpadów oraz że informacje zawarte w niniejszym dokumencie nie stanowią porady prawnej. Użytkownik ponosi wyłączną odpowiedzialność za wykorzystanie tych informacji. Europejska Agencja Chemikaliów nie ponosi żadnej odpowiedzialności w związku z ewentualnym wykorzystaniem informacji zawartych w niniejszym dokumencie.

Kopiowanie dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Wersja	Zmiany	
1.0	Wydanie pierwsze. (Zastępuje dokument „ Szczegółowe wymogi informacyjne bazy danych SCIP ” z września 2019 r.)	październik 2020 r.

Wymogi dotyczące zgłoszeń do bazy danych SCIP

Numer referencyjny: ECHA-20-H-16-PL

ISBN: 978-92-9481-780-8

Numer katalogowy: ED-02-20-715-PL-N

DOI: 10.2823/362162

Data publikacji: październik 2020 r.

Język: PL

© Europejska Agencja Chemikaliów, 2020

Strona tytułowa © Europejska Agencja Chemikaliów

Ewentualne pytania i uwagi dotyczące niniejszego dokumentu należy przysyłać za pomocą formularza wniosku o udzielenie informacji (powołując się na powyższy numer referencyjny i datę wydania). Formularz jest dostępny na stronie kontaktowej ECHA pod następującym adresem:

<http://echa.europa.eu/contact>

Europejska Agencja Chemikaliów

P.O. Box 400, FI-00121 Helsinki, Finlandia

Spis treści

1. WPROWADZENIE	5
1.1 Kontekst.....	5
1.2 Którzy dostawcy wyrobów muszą przesłać do ECHA zgłoszenie do bazy danych SCIP?	6
1.3 Jakie wyroby i substancje objęte są obowiązkiem zgłaszania do bazy danych SCIP?	7
1.4 Ramy czasowe	8
1.5 Przekazywanie informacji na temat substancji w wyrobach na podstawie rozporządzenia REACH a zgłaszanie do bazy danych SCIP.	9
2. WYMAGANIA W ZAKRESIE INFORMACJI.....	11
2.1 Wymagania wspólne dla wyrobów jako takich i obiektów złożonych.	15
2.1.1 Identyfikatory i kategoryzacja wyrobu	15
2.1.1.1 Nazwa wyrobu	16
2.1.1.2 Inna(-e) nazwa(-y)	17
2.1.1.3 Główny identyfikator wyrobu.....	17
2.1.1.4 Inny(-e) identyfikator(-y) wyrobu.....	18
2.1.1.5 Kategoria wyrobu	18
2.1.1.6 Produkcja w Unii Europejskiej	19
2.1.2 Charakterystyka i ilustracja(-e)	20
2.1.3 Instrukcja bezpiecznego użytkowania	21
2.2 Dodatkowe wymagania dotyczące tylko obiektów złożonych.....	23
2.2.1 Składnik(i) obiektu złożonego.....	24
2.3 Dodatkowe wymagania dotyczące wyrobów jako takich.....	28
2.3.1 Składniki wzbudzające obawy.....	28
2.3.1.1 Substancja z listy kandydackiej	31
2.3.1.2 Zakres stężeń	31
2.3.1.3 Kategorie materiałów lub mieszanin	32
2.4 Zapewnianie aktualności informacji przesyłanych do bazy danych SCIP	33
2.4.1 Aktualizacja z własnej inicjatywy, gdy obecna w wyrobie substancja z listy kandydackiej zostanie zastąpiona bezpieczniejszą alternatywą	34
3. ZALECANE ROZWIĄZANIA W ZAKRESIE POZIOMU RAPORTOWANIA INFORMACJI W ZGŁOSZENIACH SCIP: „GRUPOWANIE” I „HIERARCHIA”	36
3.1 Kryteria „grupowania” identycznych lub quasi-identycznych wyrobów i obiektów złożonych w powiadomieniu SCIP.....	40
3.1.1 Kryteria „grupowania” wyrobów w <i>pełni identycznych</i>	40
3.1.2 Kryteria „grupowania” wyrobów <i>quasi-identycznych</i>	41
3.1.3 Kryteria „grupowania” <i>quasi-identycznych</i> obiektów złożonych	43
3.1.4 Podejścia zalecane przez ECHA: „Grupowanie” wyrobów w <i>pełni identycznych</i> , wyrobów <i>quasi-identycznych</i> i <i>quasi-identycznych</i> obiektów złożonych w zgłoszeniu do bazy danych SCIP ..	47
3.1.5 Obowiązki państw członkowskich: transpozycja i egzekucja artykułu 9(1)(i) dyrektywy WFD. ...	49
3.2 Ile warstw komponentów i subkomponentów obiektu złożonego należy objąć raportowaniem w zgłoszeniu SCIP („ <i>hierarchia</i> ”)?.....	49
ZAŁĄCZNIK 1 KATEGORIE MATERIAŁÓW W ZGŁOSZENIACH SCIP	52
A1-1. Wprowadzenie	52
A1-2. Nadrzędne kategorie i podkategorie materiałów	53

A1-3. Dodatkowe cechy charakterystyczne materiału, z którego wykonany jest wyrób.....	54
A1-4. Wykaz kategorii materiałów i dodatkowych cech charakterystycznych materiałów uwzględnionych w formacie SCIP	54

ZAŁĄCZNIK 2 PODEJŚCIE DO „GRUPOWANIA” WYJĄTKOWO ZŁOŻONYCH OBIEKTÓW NA PODSTAWIE WYROBÓW REPREZENTATYWNYCH..... 55

Spis rysunków

Rysunek 1: Rower jako przykład obiektu złożonego wykonanego z wielu wyrobów jako takich.	12
Rysunek 2: Podawanie informacji podczas przygotowania zgłoszenia do bazy danych SCIP	14
Rysunek 3: Informacje o organizacji i strukturze wymagań informacyjnych w zgłoszeniu do bazy danych SCIP dotyczącym roweru wprowadzanego na rynek UE przez podmiot składający lub importera.....	25
Rysunek 4: Ilustracja sposobu zagnieżdżania informacji przedkładanych zgodnie z wymogiem podanym w pierwszym wierszu tabeli 5 w zgłoszeniu SCIP dotyczącym (hipotetycznego) roweru.	27
Rysunek 5: Ilustracja potencjalnie bardzo szerokiego zakresu obowiązku przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP.....	36
Rysunek 6: Ilustracja możliwych warstw składowych wymaganych do zidentyfikowania pierścienia uszczelniającego o przekroju kołowym (wyrobu jako takiego) zawierającego substancję z listy kandydackiej (> 0,1%) w pompie wodnej wchodzącej w skład silnika pojazdu pasażerskiego.	38
Rysunek 7: Przedstawienie złożoności w ramach różnych rodzajów obiektów złożonych.	38
Rysunek 8: Wyroby w <i>pełni identyczne</i> : śruby o określonym promieniu pod łbem, długości nominalnej, długości gwintu i łbie zgodnym z ustalonymi normami	40
Rysunek 9: Ilustracja zalecanego podejścia do ustalenia „hierarchii” w ramach zgłoszenia SCIP (przykład roweru przedstawionego na rysunku 3).....	51

Spis tabel

Tabela 1: Podsumowanie dotyczące obowiązku przekazywania informacji na temat substancji w wyrobach, wynikających z rozporządzenia REACH oraz obowiązku zgłaszania do bazy danych SCIP.	9
Tabela 2: Identyfikacja i charakteryzacja.....	15
Tabela 3: Charakterystyka i ilustracja(-e).....	20
Tabela 4: Instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania i instrukcja(-e) rozmontowywania.....	22
Tabela 5: Składnik(i) obiektu złożonego (tylko dla obiektów złożonych)	24
Tabela 6: Substancje wzbudzające obawy (dotyczy tylko wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag.)	29
Tabela 7: Substancja z listy kandydackiej niewchodząca już w skład wyrobu	35

1. Wprowadzenie

1.1 Kontekst

SCIP to utworzona zgodnie z [dyrektywą ramową w sprawie odpadów](#) (WFD) baza danych o substancjach wzbudzających obawy, występujących w wyrobach jako takich albo w obiektach (produktach) złożonych (ang. **S**ubstances of **C**oncern **I**n articles, as such or in complex objects (**P**roducts)¹. Od 5 stycznia 2021 r. każdy podmiot wprowadzający do obrotu w UE wyrób, który zawiera substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy (SVHC) — znajdującą się na [liście kandydackiej substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń](#)² — w stężeniu powyżej 0,1% wagowych (wag.), ma obowiązek przedłożyć do ECHA informacje o tym wyrobie³. Dzięki bazie danych SCIP informacje o wyrobach zawierających substancje z listy kandydackiej⁴ są dostępne na każdym etapie cyklu życia produktów i materiałów, w tym na etapie odpadu. Zawarte w bazie SCIP dane pochodzące z przesyłanych zgłoszeń są później udostępniane podmiotom gospodarującym odpadami i konsumentom.

Baza danych SCIP służy trzem głównym celom:

1. ograniczeniu wytwarzania odpadów zawierających substancje niebezpieczne — pomaga w zastępowaniu substancji z listy kandydackiej w wyrobach wprowadzanych do obrotu w UE;
2. udostępnianiu informacji służących dalszemu usprawnianiu przetwarzania odpadów;
3. umożliwianiu władzom monitorowania, jak wykorzystywane są w wyrobach substancje stanowiące zagrożenie, oraz podejmowania działań na wszystkich etapach cyklu życia wyrobów, w tym na etapie odpadu.

Rozporządzenie REACH nakłada już na dostawców wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag. obowiązek przekazywania dalszym uczestnikom łańcucha dostaw oraz, na żądanie, konsumentom informacji pozwalających na bezpieczne stosowanie tych wyrobów⁵. Informacje te nie docierają jednak do podmiotów gospodarujących odpadami na etapie, w którym przedmiotowe wyroby stają się odpadami po zakończeniu okresu eksploatacji. Dzięki bazie danych SCIP informacje dostępne w łańcuchach dostaw są również dostępne dla podmiotów gospodarujących odpadami, co wspomaga sektor odpadowy w ulepszaniu aktualnych praktyk zarządzania odpadami i sprzyja wykorzystywaniu odpadów jako surowców. W związku z tym zgłoszenia do bazy danych SCIP stanowią uzupełnienie obowiązujących dotychczas na podstawie rozporządzenia REACH wymagań w zakresie

¹Zgodnie z artykułem 9 ust. 2 dyrektywy ramowej w sprawie odpadów do dnia 5 stycznia 2020 r. Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) ustanawia bazę danych służącą przekazywaniu do niej informacji zgodnie z ust. 1 lit. i) oraz ją prowadzi. Europejska Agencja Chemikaliów zapewnia dostęp do tej bazy danych podmiotom zajmującym się przetwarzaniem odpadów; na żądanie zapewnia ona także dostęp do tej bazy danych konsumentom.

²Lista publikowana na stronie internetowej ECHA na podstawie art. 59 ust.10 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów ([rozporządzenia REACH](#)).

³ Artykuł 9 ust.1 lit. i) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów nakłada wymóg, by każdy dostawca wyrobu zdefiniowany w artykule 3 ust.33 [rozporządzenia REACH](#) od dnia 5 stycznia 2021 r. przekazywał informacje zgodne z artykułem 33 ust.1 tego rozporządzenia do Europejskiej Agencji Chemikaliów.

⁴ Przez substancję z listy kandydackiej rozumie się substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy (SVHC) występującą na [liście kandydackiej substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń](#).

⁵Na podstawie artykułu 33 rozporządzenia REACH każdy dostawca wyrobu zawierającego substancję wzbudzającą szczególnie duże obawy, figurującą na [liście kandydackiej](#) w stężeniu powyżej 0,1% wag. ma obowiązek dostarczyć odbiorcy wyrobu (ustęp 1) oraz, na życzenie, konsumentom (ustęp 2) dostępne mu informacje pozwalające na bezpieczne stosowanie wyrobu, w tym co najmniej nazwę substancji.

powiadomienia o użyciu w wyrobach⁶ i zgłaszania⁷ substancji z listy kandydackiej, nie zastępując ich⁸. Te wymogi określone rozporządzeniem REACH wyjaśniono i zilustrowano w [Poradniku na temat wymagań dotyczących substancji w wyrobach](#) (poradnik SiA). Poradnik ten zawiera również wskazówki pomocne przy podejmowaniu decyzji, co jest wyrobem w rozumieniu rozporządzenia REACH⁹ oraz w jaki sposób należy oznaczać stężenie substancji z listy kandydackiej.

Baza danych SCIP została zaprojektowana w podwójnym celu obejmującym gromadzenie wymaganych informacji oraz ustrukturyzowanie i zapewnienie wyszukiwalności danych zawartych w bazie w celu optymalizacji dostępu i korzystania z bazy danych w pierwszym rzędzie przez podmioty gospodarujące odpadami i konsumentów, a także uczestników łańcucha dostaw, organizacje pozarządowe i organy władz.

W ramach nałożonego na nią przez dyrektywę WFD obowiązku opracowania i wdrożenia bazy danych SCIP Europejska Agencja Chemikaliów sprecyzowała wymogi informacyjne i format zgłoszeń do bazy SCIP, przesyłanych do ECHA przez dostawców wyrobów. Niniejszy dokument w szczególności służy spółkom pomocą w zakresie stwierdzania, czy podlegają obowiązkowi złożenia do bazy SCIP zgłoszeń dotyczących wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej zgodnie z dyrektywą ramową w sprawie odpadów, i precyzuje wymagania informacyjne dla zgłoszeń do bazy SCIP przesyłanych do ECHA na podstawie artykułu 9(1)(i) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów zgodnie z art. 33 ust. 1 rozporządzenia REACH.

1.2 Którzy dostawcy wyrobów muszą przesłać do ECHA zgłoszenie do bazy danych SCIP?

Zgodnie z artykułem 3 ust.33 rozporządzenia REACH dostawca wyrobu oznacza „*wytwórcę¹⁰ lub importera¹¹ wyrobu, dystrybutora¹² lub innego uczestnika łańcucha dostaw¹³ wprowadzającego wyrób do obrotu¹⁴”.*

⁶ REACH, artykuł 33.

⁷ Inna nazwa: Powiadomienie o substancjach zawartych w wyrobie lub powiadomienie SiA zgodnie z artykułem 7 ust. 2 rozporządzenia REACH. Wymóg powiadomienia o substancjach zawartych w wyrobie dotyczy importerów i producentów wyrobów jedynie w określonych warunkach i ma na celu dostarczenie ECHA i właściwym organom państw członkowskich UE informacji nt. obecności w wyrobach substancji z listy kandydackiej. Informacja ta może zostać wykorzystana do stwierdzenia potrzeby uruchomienia przepisowych procedur zarządzania ryzykiem przewidzianych rozporządzeniem REACH lub innymi aktami prawnymi UE.

⁸W przypadku spełnienia wszystkich warunków działający na terenie UE importerzy, producenci i inni dostawcy wyrobów muszą spełnić wymogi artykułów 7 ust.2 i 33 rozporządzenia REACH oraz wymóg zgłoszenia do bazy danych SCIP zgodnie z art. 9 ust.1 lit.i) dyrektywy ramowej w sprawie odpadów.

⁹ REACH, artykuł 3 ust.3.

¹⁰Artykuł 3(4) rozporządzenia REACH definiuje wytwórcę jako „*osobę fizyczną lub prawną wytwarzającą lub składającą wyrób we Wspólnocie*”.

¹¹Artykuł 3(11) rozporządzenia REACH definiuje importera jako „*osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Wspólnoty i odpowiedzialną za import*”, a import definiowany jest jako „*fizyczne wprowadzenie na obszar celny wspólnoty*” (artykuł 3 ust. 10 rozporządzenia REACH).

¹²Artykuł 3(14) rozporządzenia REACH definiuje dystrybutora jako „*osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę na terytorium Wspólnoty, w tym osobę prowadzącą handel detaliczny, która wyłącznie magazynuje oraz wprowadza do obrotu substancję w jej postaci własnej lub jako składnik mieszaniny, udostępniając ją osobom trzecim.*”.

¹³Artykuł 3 ust.17 rozporządzenia REACH definiuje uczestników łańcucha dostaw jako „*wszystkich producentów lub importerów lub dalszych użytkowników w łańcuchu dostaw*”.

¹⁴ Artykuł 3 ust.12 rozporządzenia REACH definiuje wprowadzenie do obrotu jako „*odpłatne lub nieodpłatne dostarczenie lub udostępnienie stronie trzeciej. Import jest jest równoznaczny z wprowadzeniem do obrotu.*”

Zgłoszenia do bazy danych SCIP muszą przesyłać do ECHA następujący dostawcy wyrobów:

- unijne podmioty produkujące i składające wyroby,
- unijni importerzy,
- unijni dystrybutorzy wyrobów i inne podmioty wprowadzające je do obrotu.

Obowiązkiem przekazywania informacji do ECHA nie są objęci sprzedawcy detaliczni, z wyjątkiem tych, którzy są importerami lub producentami, oraz inni uczestnicy łańcucha dostaw dostarczający wyroby bezpośrednio i wyłącznie do konsumentów.¹⁵

Obowiązek dostarczania informacji do ECHA powstaje przy pierwszym dostawcy (producent/importer¹⁶) w łańcuchu dostaw, jako że podmiot ten ma lub powinien mieć najlepszą wiedzę na temat wyrobu.¹⁵ W odniesieniu do innych dostawców wyrobów stanowiących dalsze ogniwa łańcucha dostaw (takich jak dystrybutorzy niebędący importerami) w realizacji obowiązku możliwe jest wykorzystanie podejścia pragmatycznego, na przykład odwołanie się do informacji już złożonych przez dostawcę stanowiącego wcześniejsze ogniwo łańcucha.¹⁵ W tym kontekście istnieją dwa narzędzia opracowane przez ECHA w celu umożliwienia odwoływania się do informacji już złożonych do bazy danych SCIP — są to uproszczone zgłoszenie SCIP, przeznaczone do wykorzystywania głównie przez dystrybutorów oraz „Odwołania” w dokumentacji zgłoszenia do bazy danych SCIP, przeznaczone do wykorzystywania głównie przez „podmioty składające obiekty”.

1.3 Jakie wyroby i substancje objęte są obowiązkiem zgłaszania do bazy danych SCIP?

Obowiązkiem zgłaszania do bazy danych SCIP są bez wyjątku wszystkie wyroby w rozumieniu rozporządzenia REACH wprowadzane do obrotu w UE i zawierające substancję z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag.

Substancje spełniające co najmniej jedno kryterium określone w artykule 57 rozporządzenia REACH mogą zostać uznane za substancje wzbudzające szczególnie duże obawy i umieszczone na liście kandydackiej substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń. Do listy tej regularnie — zazwyczaj dwa razy do roku — dodawane są nowe substancje.

Artykuł 3 ust.3 rozporządzenia REACH definiuje wyrób jako „przedmiot, który podczas produkcji otrzymuje określony kształt, powierzchnię lub konstrukcję, co decyduje o jego funkcji w stopniu większym niż jego skład chemiczny”.

Z definicji tej wynika, że wyrób jest przedmiotem wykonanym z jednej lub większej liczby substancji lub mieszanin, któremu w procesie wytwarzania nadano określony kształt, powierzchnię lub konstrukcję. Większość przedmiotów powszechnie stosowanych w gospodarstwach domowych i w przemyśle to wyroby jako takie (na przykład łyżki z jednego kawałka plastiku, formowane wtryskowo krzesła ogrodowe, karty pocztowe, śruby) lub przedmioty złożone (na przykład kanapa, pojazd, zegar, urządzenia elektroniczne), w których skład wchodzi co najmniej dwa wyroby¹⁷. Wyroby składane lub łączone ze sobą pozostają wyrobami, pod warunkiem że zachowują kształt, powierzchnię lub konstrukcję, które decydują o funkcji całości w stopniu większym niż ich skład chemiczny lub pod warunkiem że nie stają się odpadami^{18, 19}.

¹⁵ Z nieoficjalnego dokumentu komisji ws. *wdrożenia art. 9 ust.1 lit. i) oraz art. 9 ust. 2 znowelizowanej dyrektywy ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE*, 2019, kod pozycji Ares(2019)3936110.

¹⁶ Obejmuje to dystrybutora będącego również importerem.

¹⁷ Patrz podrozdział 2.4 [poradnika SiA](#).

¹⁸ Definicja „odpadu” jest zgodna z artykułem 3(1) dyrektywy WFD.

¹⁹ Wyrok Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z 10 września 2015 r. [w sprawie C-106/14](#).

Obowiązek dotyczy dowolnego wyrobu jako takiego lub wchodzącego w skład obiektu złożonego, tj. obiektu składającego się z więcej niż jednego wyrobu, z uwagi na fakt, że wyroby składane lub łączone ze sobą zazwyczaj pozostają wyrobami. Importer lub dowolny inny dostawca obiektu złożonego (na przykład klipsów do papieru) jest importem lub dostawcą różnych wyrobów jako takich, z których wykonany jest obiekt złożony (na przykład wygiętego kawałka stali i dwóch metalowych, drucianych uchwytów, z których składa się klips do papieru)¹⁹. Każdy dostawca wyrobu powinien ocenić, czy dany obiekt spełnia definicję wyrobu w rozumieniu rozporządzenia REACH, jak to zostało wyjaśnione w rozdziale 2 poradnika SiA, w celu ustalenia, czy obiekt ten objęty jest obowiązkiem przekazywania informacji wynikającym z rozporządzenia REACH bądź obowiązkiem zgłoszenia do bazy danych SCIP wynikającym z dyrektywy WFD. Dostawca musi zidentyfikować funkcję obiektu i mieć informacje umożliwiające porównanie między formą fizyczną (kształtem, powierzchnią i konstrukcją) a składem chemicznym, by ustalić, która forma ma większe znaczenie dla funkcji obiektu.

Zgłoszenia do bazy danych SCIP należy przysyłać do ECHA dla wyrobów jako takich zawierających substancję z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1%²⁰ i obiektów złożonych zawierających w składzie takie wyroby w stanie dostarczanym, w tym jako „części zamienne” dostarczane w celu wymiany. Wyroby lub obiekty złożone poddawane naprawie nie są objęte obowiązkiem prawnym, pod warunkiem że nie są dostarczane.

Informacje nt. wyrobów dostarczanych bezpośrednio i wyłącznie do konsumentów przez unijnego uczestnika łańcucha dostaw niebędącego importem, bez udziału dystrybutora lub innego uczestnika łańcucha dostaw, nie są włączane do bazy danych SCIP, ponieważ bezpośrednie dostarczanie wyrobów konsumentom przez unijnych uczestników łańcuchów dostaw niebędących importem ani producentami nie jest objęte obowiązkiem prawnym.

Tam, gdzie jest to konieczne z punktu widzenia obronności, państwa członkowskie mogą w szczególnych przypadkach zwolnić z obowiązku stosowania się do rozporządzenia REACH w przypadku niektórych substancji, w ich postaci własnej, jako składników preparatu lub w wyrobach (artykuł 2(3) rozporządzenia REACH). W związku z tym jeśli państwo członkowskie uzna, że obowiązek raportowania może być szkodliwy z punktu widzenia interesu narodowego w zakresie obronności, może powołać się na ten artykuł w celu udzielenia szczególnego zwolnienia z obowiązku wynikającego odpowiednio z artykułu 33(1) rozporządzenia REACH lub artykułu 9(1)(i). Ponadto państwa członkowskie nie mają obowiązku udzielania informacji, których ujawnienie uznają za sprzeczne z podstawowymi interesami swojego bezpieczeństwa (artykuł 346 TFUE²¹).¹⁵

1.4 Ramy czasowe

Od 5 stycznia 2021 r. należy przekazywać do ECHA informacje na temat wyrobów zawierających dowolną substancję SVHC z listy kandydackiej w stężeniu przekraczającym 0,1% wag. i wprowadzanych do obrotu w UE. Od tego dnia w życie wchodzi obowiązek przesyłania zgłoszeń do bazy SCIP.

W podrozdziale 3.2.1 poradnika SiA, dotyczącym wynikającego z rozporządzenia REACH obowiązku przekazywania informacji w łańcuchu dostaw, widnieje zapis: „*Informacje muszą zostać przekazane odbiorcy wyrobu, jeżeli wyrób jest dostarczany po raz pierwszy po włączeniu substancji do listy kandydackiej*”. W związku z powyższym po 5 stycznia 2021 r., jeśli substancje obecne w wyrobie wprowadzanym do obrotu w UE w stężeniu powyżej 0,1% wag. zostaną dodane do listy kandydackiej, dostawca takiego wyrobu będzie musiał przesłać zgłoszenie do bazy danych SCIP lub zaktualizować wcześniej przesłane zgłoszenie w odniesieniu do tego

²⁰ Podrozdział 3.2.3.1 [poradnika SiA](#) wyjaśnia sposób oznaczania stężenia substancji z listy kandydackiej.

²¹ Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

wyrobu w czasie następnej dostawy, wprowadzenia do obrotu dla dowolnego klienta lub importu wyrobu po umieszczeniu substancji na liście kandydackiej.

Wyroby jako takie lub obiekty złożone zawierające substancję z listy kandydackiej (> 0,1% wag.) uprzednio wprowadzane do obrotu, lecz nie wprowadzane do obrotu począwszy od 5 stycznia 2021 r., nie podlegają obowiązkowi zgłaszania do ECHA.

Znowelizowana dyrektywa WFD weszła w życie 4 lipca 2018 r. i powinna zostać przetransponowana przez państwa członkowskie do prawa krajowego do 5 lipca 2020 r. Państwa członkowskie powinny zapewnić obowiązywanie krajowych przepisów obligujących wszystkich dostawców do przekazywania informacji do ECHA, tj. do przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP, począwszy od 5 stycznia 2021 r.

1.5 Przekazywanie informacji na temat substancji w wyrobach na podstawie rozporządzenia REACH a zgłaszanie do bazy danych SCIP.

Zgodnie z rozporządzeniem REACH każdy dostawca wyrobu zawierającego substancję musi dostarczyć odbiorcy wyrobu (artykuł 33(1) dostępne mu informacje umożliwiające bezpieczne użytkowanie wyrobu (informacje na temat bezpieczeństwa), jeśli spełnione są oba z poniższych warunków:

- Substancja jest umieszczona na liście kandydackiej substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń oraz
- Substancja jest obecna w wyrobach wprowadzanych do obrotu w stężeniu powyżej 0,1% (wag.).

Informację tę należy dostarczyć odbiorcy²² przy pierwszym dostarczeniu wyrobu po włączeniu substancji do listy kandydackiej.

Informacje przekazywane przez dostawcę wyrobu spełniającego te warunki zgodnie z rozporządzeniem REACH w dół łańcucha dostaw należy przekazać ECHA, przesyłając zgłoszenie do bazy danych SCIP.

Rozporządzenie REACH nie określa formatu, w jakim informacje o bezpiecznym użytkowaniu należy przekazywać kolejnym uczestnikom łańcucha dostaw. Dla zgłoszeń do bazy danych SCIP Europejska Agencja Chemikaliów ustanowiła dla firm format SCIP służący do zgłaszania informacji do bazy danych SCIP.

Podsumowanie informacji o obowiązkach przekazywania informacji na temat substancji w wyrobach wynikających z rozporządzenia REACH oraz obowiązkach zgłaszania do bazy danych SCIP zawarto w tabeli 1.

Tabela 1: Podsumowanie dotyczące obowiązku przekazywania informacji na temat substancji w wyrobach, wynikających z rozporządzenia REACH oraz obowiązku zgłaszania do bazy danych SCIP.

Obowiązek:	Przekazanie informacji na temat substancji w wyrobie	Zgłoszenie do bazy danych SCIP
Podstawa prawna	REACH, Artykuł 33	Artykuł 9(1)(i) dyrektywy WFD

²²Artykuł 3(35) rozporządzenia REACH definiuje odbiorcę wyrobu jako „użytkownika przemysłowego lub zawodowego, lub dystrybutora – oprócz konsumenta – któremu dostarczany jest wyrób”.

Obowiązek:	Przekazanie informacji na temat substancji w wyrobie	Zgłoszenie do bazy danych SCIP
Zaangażowani uczestnicy	Dostawcy wyrobów*	
Wyroby, których dotyczy obowiązek	Wszystkie wyroby jako takie lub obiekty złożone wprowadzane do obrotu w UE (wszystkie przedmioty spełniające definicję wyrobu w rozumieniu rozporządzenia REACH)	
Substancje, których dotyczy obowiązek	Substancje włączone do listy kandydackiej substancji wzbudzających bardzo duże obawy, podlegających procedurze udzielania zezwoleń	
Próg stężenia substancji w wyrobie	Powyżej 0,1% wag.	
Próg wielkości obrotu	Nie	
Zwolnienia	Brak, z wyjątkiem szczegółowych zwolnień dopuszczanych przez państwa członkowskie w interesie obronności. ²³	
Informacje, które należy przekazać/dostarczyć	Dostępne dostawcy ²⁴ informacje umożliwiające bezpieczne użytkowanie wyrobu, z uwzględnieniem wszystkich etapów jego cyklu życia oraz dających się przewidzieć błędnych zastosowań, utylizacji i recyklingu ²⁵	
Identyfikacja wyrobów lub obiektów złożonych	Dostępna w etykietach wyrobów lub obiektów złożonych, katalogach lub na innych nośnikach.	Identyfikację tę należy przedstawić w zgłoszeniu SCIP w celu ustalenia zakresu zgłoszenia oraz umożliwienia identyfikacji wyrobów lub obiektów przez innych użytkowników bazy danych.
Format powiadomienia/dostarczenia informacji	Nieokreślony w tekście prawnym	Ustalony przez ECHA na potrzeby przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP

* Z obowiązku przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP zwolnieni są unijni sprzedawcy detaliczni i inni unijni uczestnicy łańcuchów dostaw, niebędący importerami i dostarczający wyroby bezpośrednio i wyłącznie konsumentom.

²³REACH, Artykuł 2(3)

²⁴ W rozdziale 3.2.1 poradnika SiA stwierdza się, że „Obowiązki w zakresie przekazywania informacji wynikają z obecności w wyrobie substancji z listy kandydackiej. Obowiązki te mają zastosowanie niezależnie od tego, czy dostawca wie o obecności substancji. Dlatego w interesie dostawcy leży sprawdzanie informacji na temat obecności substancji z listy kandydackiej”; rozdział 5 poradnika SiA odsyła do wielu źródeł informacji dostępnych dostawcom wyrobów i zawiera rady w zakresie podejść do zdobywania i oceny informacji nt. substancji w wyrobach; podrozdział 3.3. tego samego poradnika odsyła również do informacji, które są lub mogą być dostępne dla unijnych importerów lub producentów wyrobów.

²⁵ Rozdziały 3.2.1 i 3.4.1 poradnika SiA

2. Wymagania w zakresie informacji

Każdy dostawca wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% ma obowiązek przekazania do ECHA w ramach zgłoszenia SCIP wystarczających informacji pozwalających na bezpieczne użytkowanie wyrobu wprowadzanego do obrotu w UE. W przypadkach mniej szczegółowych wskazówek konieczne było doprecyzowanie wymogów nakładanych przez zapisy prawne.

Wymagania w zakresie koniecznych informacji, które powinny znaleźć się w zgłoszeniach SCIP, zostały wyszczególnione poniżej, z uwzględnieniem tekstu prawnego dyrektywy 2018/851, zmieniającego dyrektywę WFD oraz rozporządzenia REACH, w tym mających zastosowanie postanowień deklaracyjnych, w szczególności artykułu 9(1)(i) dyrektywy WFD i artykułu 33(1) rozporządzenia REACH, orzecznictwa Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości¹⁹, opublikowanego przez Komisję „Nieoficjalnego dokumentu ws. wdrożenia artykułów 9(1)(i) i 9(2) znowelizowanej Dyrektywy ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE”²⁶ oraz poradnika SiA²⁷. Przy ich opracowywaniu ECHA wzięła również pod uwagę wkład ze strony Komisji Europejskiej, państw członkowskich i interesariuszy (stowarzyszeń handlowych i przemysłowych, podmiotów gospodarujących odpadami i zainteresowanych organizacji pozarządowych).

Handlowy identyfikator wyrobu lub obiektu złożonego wprowadzanego do obrotu w UE jest zazwyczaj umieszczany na wyrobie, na etykiecie, w katalogach lub na innych nośnikach i obejmuje na przykład nazwę handlową, markę, model i numer kodu paskowego. Bez takiego identyfikatora uczestnicy w łańcuchu dostaw i konsumenci nie są w stanie połączyć wstecznie wyrobu z dotyczącymi go informacjami nt. bezpiecznego użytkowania w bazie danych SCIP. Informacje przesyłane do bazy danych SCIP muszą umożliwiać identyfikację wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej, z którą powiązane są informacje na temat bezpiecznego użytkowania, nawet w przypadku gdy dany wyrób jako taki wchodzi w skład obiektu złożonego. Te informacje na temat bezpiecznego użytkowania mają umożliwić wszystkim uczestnikom łańcucha dostaw wdrożenie na własnym poziomie środków zarządzania ryzykiem, wynikającego z występowania w wyrobach substancji z listy kandydackiej, by zapewnić ich całkowicie bezpieczne użytkowanie oraz pośrednio umożliwić użytkownikom i konsumentom wyboru dostawy z dostępem do pełnej wiedzy o właściwościach produktów, w tym wyrobów wchodzących w ich skład.¹⁹ Głównym zadaniem informacji wprowadzanych do bazy danych SCIP jest ich dostępność i wykorzystywanie przez podmioty gospodarujące odpadami (użytkujące odpady), w związku z tym powinny być przydatne w fazie cyklu życia wyrobów obejmującej utylizację odpadów i umożliwiać identyfikację i skuteczną utylizację odpadów zawierających substancje z listy kandydackiej.²⁶

W świetle powyższego informacje dostarczane ECHA za pośrednictwem zgłoszeń SCIP muszą zawierać:

- informacje umożliwiające identyfikację wyrobu,
- identyfikację zawartą w wyrobie substancji z listy kandydackiej, zakres jej stężeń i lokalizację, jeśli dotyczy, oraz
- ewentualnie wszelkie inne dostępne dostawcy informacje na temat bezpiecznego użytkowania wyrobu²⁴, w szczególności informacje niezbędne do zapewnienia odpowiedniego postępowania z wyrobem, gdy stanie się on odpadem.

W związku z tym, oprócz identyfikacji podmiotu objętego obowiązkiem oraz jego danych kontaktowych,²⁸ minimalne dostępne informacje, które dostawca musi przekazać do ECHA, obejmują²⁶:

²⁶ „Nieoficjalny dokument wdrożenia artykułów 9(1)(i) i 9(2) znowelizowanej Dyrektywy ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE” wydany przez Komisję i dystrybuowany wśród członków grupy CARACAL oraz Grupy Ekspertów ds. Gospodarowania Odpadami w czerwcu 2019 r., kod pozycji Ares(2019)3936110.

²⁷ Mianowicie podrozdziały 3.2.1, 3.2.3.1 i 3.4.1, załącznik 5 i przykład 23 w załączniku 6.

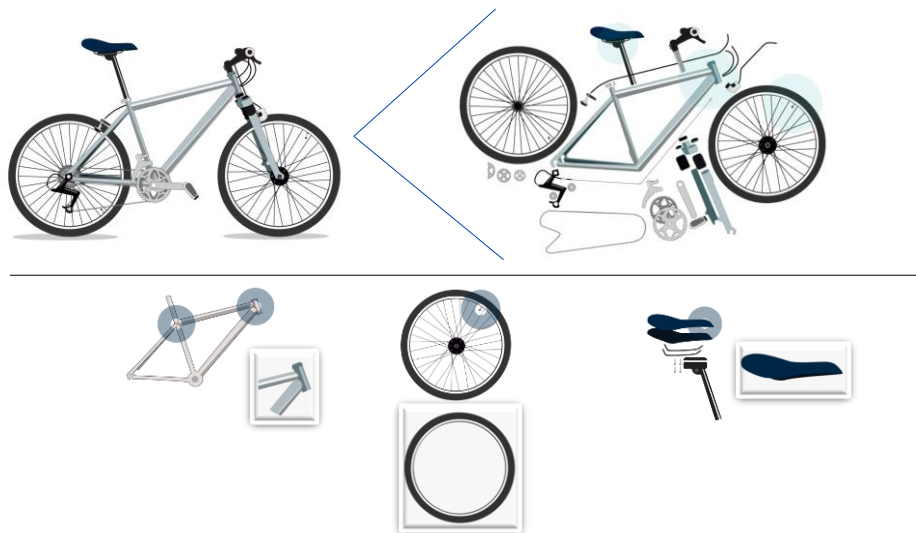
²⁸ Nieomawiane w niniejszym dokumencie. Bardziej szczegółowe informacje zawiera [Podręcznik kont ECHA](#).

- i) informacje mające znaczenie dla identyfikacji wyrobu,
- ii) nazwę, zakres stężeń i lokalizację substancji SVHC (z listy kandydackiej),
- iii) jeśli informacje z punktu ii) są niewystarczające, inne dostępne informacje na temat bezpiecznego użytkowania wyrobu, w szczególności informacje ważne dla zapewnienia prawidłowego postępowania z wyrobem, gdy stanie się odpadem.

Istnieje wiele wprowadzanych do obrotu wyrobów i obiektów złożonych (tj. obiektów składających się z więcej niż jednego wyrobu), które mogą podlegać obowiązkowi zgłaszania do bazy SCIP, począwszy od prostych wyrobów, takich jak pierścień uszczelniający o przekroju kołowym czy torebka opakowaniowa, po bardziej złożone obiekty, jak temperówka, kurtka, urządzenie gospodarstwa domowego, rower czy pojazd. Ze względu na tę różnorodność wymagania muszą umożliwiać przesyłanie do bazy danych SCIP informacji na temat wszystkich możliwych wyrobów i obiektów złożonych. Format zgłaszania informacji do bazy SCIP został opracowany jako rozwiązanie dające się zastosować do wszystkich możliwych sytuacji; umożliwia on również przesyłanie informacji dla elementów wymienionych powyżej.

Na przykład rower przedstawiony na rysunku 1 jest obiektem złożonym, wykonanym z wielu wyrobów jako takich. Niektóre z wyrobów wchodzących w skład roweru mogą zawierać substancje z listy kandydackiej. Rower montowany jest z kilkunastu komponentów, takich jak rama, koła czy siodło, wiele z nich to obiekty złożone. Rama jest na przykład wykonana z kilku rur i zespołów (wyrobów jako takich), zazwyczaj połączonych lutem; w skład każdego koła wchodzi kilka komponentów, takich jak szprychy, obręcz, dętka z króćcem zaworu i opona (wyrób jako taki); również siodło wykonane jest z kilku komponentów, między innymi z twardej pokrywy, zewnętrznej powłoki i szyn. Tym samym komponenty ramy, kół i siodeł są subkomponentami roweru.

Rysunek 1: Rower jako przykład obiektu złożonego wykonanego z wielu wyrobów jako takich.

Informacje przekazywane do ECHA w zgłoszeniu do bazy danych SCIP należy podać na poziomie wyrobu. Wymagane informacje zależą od tego, czy dotyczą:

- wyrobu jako takiego zawierającego jedną lub większą liczbę substancji z listy kandydackiej (> 0,1% wag.)
(wyrób jako taki oznacza najbardziej rozdrobnioną lub najbardziej jednostkową postać, w jakiej może zostać wyprodukowany; może on być wprowadzany na rynek oddzielnie lub w obiekcie złożonym);
- obiektu złożonego, w którego skład wchodzi takie wyroby
(w skład obiektu złożonego wchodzi komponenty, które mogą być albo innymi obiektami złożonymi, albo wyrobami jako takimi).

Tym samym istnieją wymagania w zakresie informacji dotyczące:

- zarówno wyrobów jako takich, jak i obiektów złożonych, dalej określane jako wymagania wspólne (sekcja 2.1), zgrupowane w następujących kategoriach:
 - identyfikatory i kategoryzacja wyrobu,
 - cechy charakterystyczne,
 - instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania;
- tylko obiektów złożonych (sekcja 2.2), zgrupowanych w kategorii
 - komponent(y) obiektu złożonego;
- tylko wyrobów (sekcja 2.3), zgrupowanych w kategorii
 - składniki wzbudzające obawy.

Ponownie biorąc pod uwagę rower przedstawiony na rysunku 1, jeśli opona jest wyrobem jako takim zawierającym substancję z listy kandydackiej 1 (> 0,1 wag.), dostawca roweru ma obowiązek przesłania zgłoszenia SCIP dla roweru — obiektu złożonego wprowadzanego do obrotu. Tym samym rower jest w zgłoszeniu do bazy danych SCIP przesyłanym przez dostawcę — na którym spoczywa obowiązek przekazania informacji na temat roweru zgodnie z wymaganiami dla identyfikatorów i kategoryzacji, cech charakterystycznych oraz instrukcji bezpiecznego użytkowania, przedstawionymi w sekcji 2.1 niniejszego dokumentu — elementem składowym najwyższego poziomu. W zgłoszeniu do bazy danych SCIP dotyczącym roweru należy również zidentyfikować oponę — czyli w tym przykładzie wyrób jako taki — zawierającą substancję z listy kandydackiej 1, wypełniając wymagania w zakresie informacji na temat składników wzbudzających obawy określone poniżej w sekcji 2.3, jak również wymagania w zakresie informacji nt. opony określone poniżej w sekcji 2.1. Informacje dotyczące innych istotnych komponentów i subkomponentów roweru, w którego skład wchodzi opona, należy podać zgodnie z wymaganiami dotyczącymi komponentów obiektu złożonego określonymi poniżej w sekcji 2.2.

Schemat blokowy na rysunku 2 przedstawia sposób przekazywania informacji zgodnych z przedstawionymi w tej sekcji wymaganiami w zakresie informacji w przypadku sporządzania zgłoszenia SCIP dla wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego, poczynając od wyrobu lub obiektu złożonego wprowadzanego do obrotu (elementu składowego najwyższego poziomu) przez zgłaszającego. Nie oznacza to koniecznie sposobu, w jaki podmiot zgłaszający powinien generować lub gromadzić informacje.

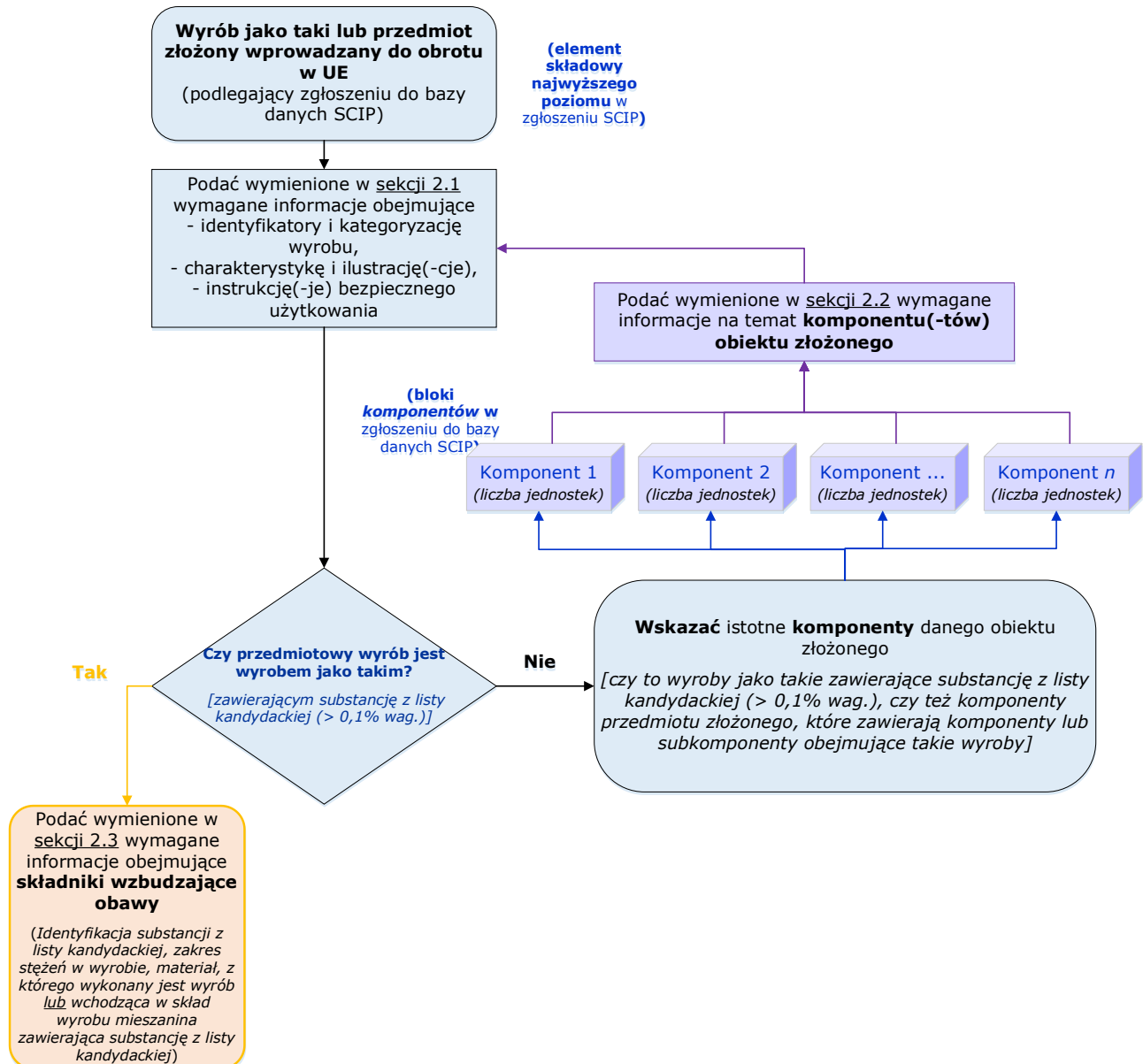
Każde wymaganie informacyjne (w tabelach od 2 do 7) klasyfikuje się również jako:

- Obowiązek (Ob): dane muszą zostać podane, ponieważ są wymagane ze względów prawnych lub technicznych; w przypadku ich niepodania zgłoszenie nie zostanie uznane, a obowiązek nie będzie spełniony,
- Wymóg (W): Wymagane jest udzielenie informacji, na przykład wybór z rozwijanej listy lub zaznaczenie pola wyboru, jednak możliwe jest też niepodawanie danych, na przykład gdy odnośne informacje nie są dostępne lub gdy nie trzeba podawać dodatkowych informacji; w takich przypadkach podmiot zgłaszający może wybrać wśród dostępnych opcji odpowiednią pozycję (na przykład „Brak danych”) lub oświadczyć, że dane nie są wymagane, zaznaczając odpowiednie pole wyboru; w przypadku niewprowadzenia danych przez wybór lub zaznaczenie pola zgłoszenie nie zostanie złożone z przyczyn technicznych,
- Opcja (Op): dane mogą być podane tylko opcjonalnie, choć ich podanie jest zalecane; zgłoszenie zostanie prawidłowo złożone nawet w przypadku nieudzielenia stosownych informacji.

Ta klasyfikacja wymagań (patrz tabele od 1 do 6 poniżej) ma znaczenie dla przesyłania prawidłowych zgłoszeń do bazy SCIP. Nie oznacza to jednak, że dodatkowe istotne i dostępne

informacje nie muszą być dostarczane do bazy danych SCIP w przypadku niektórych wymagań klasyfikowanych jako opcja (Op) lub wymóg (W). W szczególności, jeśli takie informacje w konkretnym przypadku są dostępne²⁴ i wymagane w celu zapewnienia bezpiecznego użytkownika wyrobu lub obiektu złożonego w całym cyklu życia, w tym w okresie eksploatacji i na etapie rozmontowywania oraz utylizacji odpadów/recyklingu.²⁵ Na przykład dla wyrobów jako takich lub obiektów złożonych wprowadzanych na rynek UE dla konsumentów konieczne może być podanie dodatkowych identyfikatorów komercyjnych, które umożliwiłyby konsumentom powiązanie informacji na temat bezpiecznego użytkownika występujących w bazie danych SCIP z tymi wyrobami lub obiektami złożonymi, w szczególności gdy identyfikatory te udostępniane są konsumentom jako widniejące na produkcie, etykietach, w katalogach lub na innych nośnikach.²⁹

Rysunek 2: Podawanie informacji podczas przygotowania zgłoszenia do bazy danych SCIP

²⁹ Analogicznie ma to również znaczenie w kontekście artykułu 33(2) rozporządzenia REACH, ponieważ umożliwia konsumentom przesyłanie zrozumiałych zapytań na podstawie wspomnianego zapisu.

2.1 Wymagania wspólne dla wyrobów jako takich i obiektów złożonych.

W niniejszej sekcji przedstawiono sposób, w jaki w zgłoszeniu do bazy danych SCIP należy zidentyfikować i opisać wyrób jako taki lub obiekt złożony oraz rodzaj instrukcji bezpiecznego użytkownika, jakie należy zalecić, jeśli jest to wymagane, by zagwarantować bezpieczne użytkowanie wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej lub obiektu złożonego, w którego skład wchodzi takie wyroby, biorąc pod uwagę wszystkie etapy cyklu życia, w tym etap odpadu. Wymagania te dotyczą zarówno wyrobów jako takich, jak i obiektów złożonych, w tym obiektów stanowiących komponenty obiektu złożonego (patrz sekcja 2.2).

2.1.1 Identyfikatory i kategoryzacja wyrobu

Identyfikatory, w tym nazwy, a także wymagane określenie kategorii wyrobu, powinny pozwalać na jednoznaczną identyfikację wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego wprowadzanego do obrotu, dla którego przesyłane jest zgłoszenie SCIP (elementu składowego najwyższego poziomu³⁰) przez podmiot objęty obowiązkiem. Powinny one również umożliwiać identyfikację lub rozpoznanie komponentów obiektu złożonego, konkretnie zaś wyrobów jako takich zawierających substancję z listy kandydackiej.

W stosownych przypadkach identyfikatory powinny być zgodne z identyfikatorami komercyjnymi udostępnianymi na produkcie, etykietach, w katalogach i na innych nośnikach przy wprowadzeniu wyrobów do obrotu w UE.

Elementami istotnymi dla scharakteryzowania wyrobu i pomagającymi w jego identyfikacji w bazie danych SCIP są również kategoria materiału lub kategoria mieszaniny dla wyrobu jako takiego, jak to zostało wyjaśnione w sekcji 2.3.1.

W tabeli 2 wymieniono i skrótowo opisano wymagania dotyczące identyfikacji wyrobów jako takich i obiektów złożonych w zgłoszeniu do bazy danych SCIP.

Tabela 2: Identyfikacja i charakteryzacja

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Nazwa wyrobu	Podanie nazwy wyrobu lub obiektu złożonego nadanej przez podmiot zgłaszający.	Ob
Inna(-e) nazwa(-y)* [rodzaj i wartość]	Podanie wszelkich dodatkowych nazw używanych do konkretnego zidentyfikowania wyrobu lub obiektu złożonego, jak nazwa marki, model lub inne. Na przykład nazwa widniejąca na wyrobie lub obiekcie złożonym, na etykietach, w katalogach lub na innych nośnikach.	Op

³⁰Termin „element składowy najwyższego poziomu” stosuje się w odniesieniu do wyrobów jako takich lub obiektów złożonych przeznaczonych do wprowadzenia do obrotu, dla których przesyłane jest zgłoszenie SCIP, w odróżnieniu od wyrobów jako takich lub obiektów złożonych stanowiących komponenty takich obiektów (patrz sekcja 2.2).

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Główny identyfikator wyrobu [rodzaj i wartość]	Podanie identyfikatora numerycznego lub alfanumerycznego nadanego wyrobowi jako takiemu lub obiektowi złożonemu przez podmiot zgłaszający, co jest kluczowym wymogiem technicznym dla potrzeb identyfikacji przesyłanego przez Portal Zgłoszeniowy ECHA zgłoszenia przedmiotowego wyrobu lub obiektu do bazy danych SCIP ³¹ .	Ob
Inny(-e) identyfikator(-y) wyrobu* [rodzaj i wartość]	Podanie identyfikatora numerycznego lub alfanumerycznego nadanego wyrobowi jako takiemu lub obiektowi złożonemu w celu umożliwienia jego dokładnej identyfikacji, takiego jak kod produktu lub inny identyfikator używany już na przykład w praktyce komercyjnej i handlowej. Na przykład identyfikator widniejący na wyrobie lub obiekcie złożonym, na etykietach, w katalogach lub na innych nośnikach.	Op
Kategoria wyrobu*	Podanie skróconej informacji o działaniu lub zastosowaniu wyrobu zawierającego substancje z listy kandydackiej lub obiektu złożonego obejmującego takie wyroby. Podsumowanie informacji na temat funkcji lub zastosowania wyrobu lub obiektu złożonego ma na celu przedstawienie wspólnej, zrozumiałej nazwy lub opisu (z listy zharmonizowanej). Ma ono formę wyboru spośród predefiniowanych wartości (kategorii wyrobów lub kodów i opisów CN/TARIC ³²) dostępnych ze zharmonizowanej listy w zgłoszeniu SCIP. Predefiniowane wartości z kodami i opisami <u>opierają się</u> na istniejącej, zharmonizowanej liście TARIC, tj. Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich. Identyfikacja wyrobu lub obiektu złożonego z wykorzystaniem jego funkcji lub zastosowania nie jest możliwa na podstawie samej „nazwy wyrobu” przypisanej przez zgłaszającego.	Ob
Produkcja w Unii Europejskiej	Wskazanie, czy wyrób lub obiekt złożony został wyprodukowany lub złożony na terytorium Unii Europejskiej.	W

*Kategoria powtarzalna. Zgłaszający może dostarczać informacje związane z tym wymogiem tyle razy, ile razy będzie to wymagane do podania niezbędnych informacji na temat wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego. Na przykład dla kategorii „Inne nazwy” można podać nazwę marki i model, tworząc dodatkowe pola dla odpowiedniego wymogu.

** Ob = Obowiązek; W = Wymóg (z dostępną opcją „brak danych”); Op = Opcja.

2.1.1.1 Nazwa wyrobu

Podana nazwa wyrobu lub obiektu złożonego opisana w tabeli 2 powinna być prosta, jasna i zwięzła, lecz jednocześnie opisowa, tj. powinna odzwierciedlać powszechnie stosowaną nazwę wyrobu lub obiektu złożonego (na przykład śruba, ostrze, temperówka, zegarek cyfrowy, silnik, motocykl) tak, by umożliwić łatwą identyfikację i rozpoznawanie w bazie danych SCIP. Jest to

³¹ „Portal Zgłoszeniowy ECHA”: portal internetowy, przez który przesyła się do ECHA zgłoszenia do bazy danych SCIP.

³² Kody i opisy TARIC, w rozumieniu stosowanym w niniejszym dokumencie, odnoszą się do kodów i opisów tworzących listę Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich (TARIC), obejmującą kody i opisy nomenklatury scalonej (CN) zawarte w aneksie I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 oraz określone podnagłówki TARIC. Lista TARIC znana jest również jako [system klasyfikacji produktów UE](#).

szczególnie istotne w odniesieniu do wyrobów i obiektów złożonych przedkładanych w zgłoszeniu SCIP w charakterze składników obiektów złożonych (patrz punkt 2.2).

Celem nazwy wyrobu lub obiektu złożonego jest:

- umożliwienie identyfikacji wyrobu lub obiektu złożonego w bazie danych SCIP jako elementu składowego najwyższego poziomu lub składnika obiektu złożonego,
- Ułatwienie przygotowania, sporządzenia i złożenia dokumentacji zgłoszenia (zgłoszeń) SCIP (w formacie IUCLID³³) oraz samego przesyłania (na Portal Zgłoszeniowy ECHA³¹)

2.1.1.2 Inna(-e) nazwa(-y)

Zgłaszający może podać dodatkowe nazwy zgodnie z opisem w tabeli 2. Podając inne nazwy, zgłaszający musi wybrać predefiniowany rodzaj nazwy (na przykład marka, model, typ) lub zdefiniować go zgodnie z praktyką przyjętą na przykład w sektorze lub łańcuchu dostaw, a następnie wpisać odpowiednią nazwę (wartość).

Zgłaszający może podać kilka innych nazw w charakterze innych sposobów dokładnej identyfikacji wyrobu lub obiektu złożonego, gdy jest to zasadne lub gdy zostanie uznane przez zgłaszającego za konieczne dla realizacji obowiązku zgłoszenia do bazy danych SCIP.

Termin „inne nazwy” dotyczy raczej innych nazw stosowanych do komercyjnej identyfikacji wyrobu lub obiektu złożonego (na przykład marki, modelu) widniejących na etykietach, w katalogach i innych nośnikach przy wprowadzaniu ich do obrotu, nie zaś synonimów nazwy wyrobu podanej dla wymagania „nazwa wyrobu” (sekcja 2.1.1.1).

Dodatkowe nazwy należy podawać, gdy tylko jest to wymagane, by umożliwić jednoznaczne zidentyfikowanie w bazie SCIP wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego wprowadzanego do obrotu (elementu składowego najwyższego poziomu) przez dowolnego użytkownika tej bazy. Na przykład dla wyrobów jako takich lub obiektów złożonych wprowadzanych do obrotu konsumenckiego należy podać w stosownych przypadkach – i jeśli są dostępne – inne nazwy, takie jak marka, model i typ, umożliwiające jednoznaczną identyfikację wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego, powiązanego z informacją przesłaną do bazy danych SCIP.

2.1.1.3 Główny identyfikator wyrobu

Główny identyfikator wyrobu opisany w tabeli 2, który należy podać w zgłoszeniu do bazy danych SCIP, jest identyfikatorem numerycznym lub alfanumerycznym nadawanym przez zgłaszającego według własnego uznania. Może to być własny kod produktu spółki lub identyfikator już stosowany na przykład w jej praktyce komercyjnej i handlowej.

Podając główny identyfikator wyrobu, zgłaszający może wybrać jego predefiniowany rodzaj lub zdefiniować ten rodzaj samodzielnie zgodnie z własną praktyką i wprowadzić odpowiednią nazwę (wartość). Do predefiniowanych rodzajów należą między innymi europejski kod towarowy (EAN), uniwersalny kod produktu (GPC), globalny numer jednostki handlowej (GTIN), numer katalogowy i numer części).

Podanie głównego identyfikatora wyrobu (typ i wartość) jest obowiązkowe ze względów technicznych. Jest ono konieczne do zarządzania zgłoszeniami SCIP i powiadomieniami dotyczącymi wyrobów jako takich i obiektów złożonych (elementów składowych najwyższego

³³ Międzynarodowa Ujednolicona Baza Danych o Chemikaliach (IUCLID) to system aplikacji komputerowych, służących do zarządzania danymi na temat właściwości wewnętrznych i zagrożeń związanych z substancjami chemicznymi i mieszaninami w celu dokładnego raportowania do władz rejestracyjnych, opracowany przez ECHA we współpracy z Organizacją Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). Format SCIP jest częścią systemu IUCLID od października 2019 r. Więcej informacji można uzyskać pod adresem <https://iuclid6.echa.europa.eu/project-iuclid-6>.

poziomu), dla których przesyłane są informacje. Pomaga ono również w przygotowywaniu zgłoszeń SCIP.

W przypadku wyrobów lub obiektów złożonych (elementów składowych najwyższego stopnia) udostępnianych lub wprowadzanych do obrotu dla klientów możliwe jest, jeśli odpowiada to zgłaszającemu, podanie dla przedmiotowego wymagania identyfikatora numerycznego lub alfanumerycznego udostępnianego konsumentom na etykietach lub w katalogach, na przykład europejskiego kodu towarowego (EAN) przez ustawienie tej wartości jako głównego identyfikatora produktu.

2.1.1.4 Inny(-e) identyfikator(-y) wyrobu

Zgłaszający może poza głównym identyfikatorem wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego podać dowolny dodatkowy identyfikator numeryczny lub alfanumeryczny opisany w tabeli 2 w celu szczegółowej identyfikacji wyrobu lub obiektu w bazie danych SCIP.

Zgłaszający może podać kilka innych identyfikatorów numerycznych lub alfanumerycznych w charakterze innych sposobów dokładnej identyfikacji wyrobu lub obiektu złożonego, gdy jest to zasadne lub gdy zostanie uznane za konieczne dla realizacji obowiązku zgłoszenia do bazy danych SCIP.

Podając dodatkowy identyfikator numeryczny lub alfanumeryczny dla wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego będącego przedmiotem zgłoszenia, zgłaszający może wybrać jego predefiniowany rodzaj lub zdefiniować ten rodzaj samodzielnie zgodnie z własną praktyką i wprowadzić odpowiednią nazwę (wartość). Do predefiniowanych rodzajów należą między innymi europejski kod towarowy (EAN), uniwersalny kod produktu (GPC), globalny numer jednostki handlowej (GTIN), numer katalogowy i numer części).

Inne identyfikatory numeryczne lub alfanumeryczne należy podawać, gdy jest to wymagane do jednoznacznej identyfikacji w bazie danych SCIP wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego udostępnianego lub wprowadzanego do obrotu (elementu składowego najwyższego poziomu) powiązanego z informacją podaną przez dowolnego użytkownika bazy danych. Na przykład dla wyrobów jako takich lub obiektów złożonych udostępnianych lub wprowadzanych do obrotu dla konsumentów identyfikatory udostępniane konsumentom, takie jak kod towarowy EAN umieszczany na przykład na produkcie, na etykietach, w katalogach lub innych nośnikach, muszą — gdy jest to wymagane — zostać uwzględnione w zgłoszeniu, by pomóc konsumentom w jednoznacznej identyfikacji wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego z informacją przesłaną do bazy danych SCIP

2.1.1.5 Kategoria wyrobu

Pozycja „Kategoria wyrobu” w bazie danych SCIP, opisana w tabeli 2, jest sposobem na przedstawienie przez podmiot objęty obowiązkiem zgłoszenia do bazy danych SCIP funkcji lub zastosowania wyrobu jako takiego (zawierającego substancje z listy kandydackiej) lub obiektu złożonego (w którego skład wchodzi takie wyroby) wybranych z predefiniowanej, zharmonizowanej listy, opartej na liście Zintegrowanej Taryfy Unii Europejskiej ([TARIC](#)) i zawartych w niej opisach i kodach CN/TARIC³⁴. Lista TARIC zawiera kody i opisy nomenklatury

³⁴ Kody i opisy CN/TARIC są inną nazwą predefiniowanej, zharmonizowanej listy kategorii wyrobów w formacie SCIP. Lista zawiera kody i opisy pochodzące z listy TARIC. Lista TARIC znana jest również pod nazwą systemu klasyfikacji produktów UE. Dalsze informacje — patrz przypis 32 i strona internetowa systemu klasyfikacji produktów UE: <https://trade.ec.europa.eu/tradehelp/eu-product-classification-system>

scalonej (CN)³⁵ zawarte w aneksie I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 oraz określone podnagłówki TARIC^{36,37}

Podsumowanie informacji na temat funkcji lub zastosowania wyrobu lub obiektu złożonego ma na celu podanie wspólnej, zrozumiałej nazwy lub opisu z listy zharmonizowanej. Identyfikacji wyrobu lub obiektu złożonego nie może zapewnić sama „nazwa wyrobu” (sekcja 2.1.1.1), ponieważ jest ona nadawana według uznania zgłaszającego bez określania z góry. Ponadto „nazwa wyrobu” może być podana w języku innym niż angielski i być niezrozumiała dla użytkowników bazy danych SCIP, w szczególności konsumentów i podmiotów gospodarujących odpadami. „Nazwa wyrobu” może być również niezrozumiała dla użytkowników bazy danych SCIP, ponieważ jest kluczowym elementem zarządzania danymi w procesie przygotowywania i przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP oraz na Portalu Zgłoszeniowym ECHA³¹ i jako nadawana w tym celu przez zgłaszającego według własnego uznania może nie być jasna lub czytelna dla tych użytkowników.

„Kategoria artykułu” (kody i opisy CN/TARIC) jest również kluczowym elementem pomagającym w identyfikacji strumieni odpadów zasilanych przez artykuł lub wyrób złożony stający się odpadem na podstawie jego funkcji/zastosowania (na przykład tekstylia, baterie, materiały budowlane i wyburzeniowe, urządzenia elektryczne i elektroniczne, pojazdy po zakończeniu eksploatacji, opakowania).

Ponadto w celu ochrony interesów komercyjnych na podstawie informacji przesyłanych do bazy danych SCIP, nazwy i identyfikatory w zgłoszeniu SCIP dla obiektów złożonych wprowadzanych do obrotu podawane są jedynie dla obiektu złożonego najwyższego poziomu (elementu składowego najwyższego poziomu), natomiast dla komponentów i subkomponentów (patrz sekcja 2 powyżej) w zakresie identyfikacji w bazie danych SCIP publicznie dostępne są jedynie nazwa i kategoria wyrobu, tj. kody i opisy TARIC. Oznacza to, że na przykład przy zgłoszeniu roweru opublikowane zostaną takie informacje dla roweru, jak marka i model; Jeśli jednak w skład roweru wchodzić będą dwa koła i dętki określonych marek i modeli, szczegółowe informacje nie będą udostępniane; zamiast tego baza danych SCIP wskaże, że dętki (identyfikowane na podstawie „nazwy wyrobu” i „kategorii wyrobu”) jako komponenty kół i subkomponenty roweru zawierają substancję z listy kandydackiej. Podanie w pozycji „kategoria wyrobu” dla komponentów i subkomponentów odpowiedniego kodu i opisu CN/TARIC ma kluczowe znaczenie dla identyfikacji wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej.

Z powodów wyjaśnionych powyżej, biorąc pod uwagę cele i praktyczną użyteczność bazy danych SCIP, pozycja ta ma charakter obowiązkowy. Predefiniowana lista pozwala w uzasadnionych przypadkach na podanie kategorii artykułu bez zagłębiania się w nadmierne szczegóły, pod warunkiem że użycie pozycji z listy pozwala na zidentyfikowanie wyrobu lub obiektu złożonego w połączeniu z podaną(-ymi) nazwą(-ami) dla wymagań „nazwa wyrobu” i „inne nazwy”.

2.1.1.6 Produkcja w Unii Europejskiej

Wymóg dotyczący produkcji w Unii Europejskiej ma wskazać, czy dany wyrób lub obiekt złożony jest produkowany bądź składany w UE, o ile taka informacja jest dostępna. Zgłaszający musi podać jedną z poniższych, predefiniowanych wartości:

- „Produkowane w UE”, jeśli wyrób lub obiekt złożony jest produkowany lub składany w UE;

³⁵ Dalsze informacje na temat nomenklatury scalonej (CN) są dostępne pod adresem https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/combined-nomenclature_en

³⁶ Więcej informacji na temat listy TARIC można uzyskać pod adresem https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/calculation-customs-duties/what-is-common-customs-tariff/taric_en

³⁷ Listą TARIC i nomenklaturą scaloną zarządza Komisja Europejska.

- „Importowane do UE”, jeśli wyrób lub obiekt złożony jest importowany do UE;
- „Produkowane w UE i importowane do UE”, jeśli wyrób lub obiekt złożony jest zarówno produkowany i składany w UE, jak i importowany do UE;
- „Brak danych”, jeśli zgłaszający nie ma dostępu do tych danych lub podjął decyzję o nieprzekazywaniu tych danych.

Pozycja ta ma charakter „wymogu”, ponieważ dopuszcza opcję wskazania „braku danych”.

2.1.2 Charakterystyka i ilustracja(-e)

Zgłaszający może dołączyć do zgłoszenia do bazy danych SCIP dodatkowe istotne i dostępne informacje na temat ważnych cech charakterystycznych wyrobu lub obiektu złożonego. Cechy te mogą pomóc w dokładnej identyfikacji wyrobu lub obiektu złożonego w bazie danych SCIP. Mogą one również pomóc w odróżnieniu zgłaszanego wyrobu lub obiektu złożonego od podobnych wyrobów lub obiektów złożonych, udostępnianych lub wprowadzanych do obrotu w UE przez zgłaszającego lub innych uczestników rynku. Cechą charakterystyczną w tym kontekście jest cecha, własność lub właściwość wyrobu jako takiego, na przykład wymieniona w tabeli 3. W przypadku podania dla danej cechy charakterystycznej wartości, z którą związana jest jednostka miary, należy również podać tę jednostkę.

Istnieje też możliwość dodania ilustracji lub innego identyfikatora wzrokowego zgłaszanego do bazy danych SCIP wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego, jeśli pomoże on w lepszej identyfikacji lub rozpoznaniu wyrobu/obiektu.

Zaleca się, by przesyłana ilustracja nie zawierała elementów prowadzących do identyfikacji dowolnego dostawcy wyrobu lub obiektu złożonego. Zaleca się również, by ilustracja umieszczana w zgłoszeniu do bazy danych SCIP nie zawierała, w przypadku komponentów obiektu złożonego, żadnego z identyfikatorów wymienionych w tabeli 2, z wyjątkiem nazwy wyrobu i kategorii wyrobu.

W tabeli 3 wymieniono i skrótowo opisano opcjonalne wymagania dotyczące wzrokowej identyfikacji i opisu wyrobów jako takich i obiektów złożonych w zgłoszeniu do bazy danych SCIP.

Tabela 3: Charakterystyka i ilustracja(-e)

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Ilustracja(-e)*	Przedstawienie identyfikacji wzrokowej wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego	Op
Parametry		
Wysokość [wartość i jednostka]	Podanie wysokości wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego i odpowiedniej jednostki miary	Op
Długość [wartość i jednostka]	Podanie długości wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego i odpowiedniej jednostki miary	Op
Szerokość [wartość i jednostka]	Podanie szerokości wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego i odpowiedniej jednostki miary	Op
Średnica [wartość i jednostka]	Podanie średnicy wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego i odpowiedniej jednostki miary	Op

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Gęstość [wartość i jednostka]	Podanie gęstości i odpowiedniej jednostki	Op
Masa [wartość i jednostka]	Podanie masy wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego i odpowiedniej jednostki miary	Op
Objętość [wartość i jednostka]	Podanie objętości wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego i odpowiedniej jednostki miary	Op
Kolor	Podanie koloru lub kolorów	Op
Inne cechy charakterystyczne* [identyfikacja i wartość]	Podanie innych cech charakterystycznych, niewymienionych powyżej. Przykłady mogą obejmować wzorzec jakości, z jakim zgodny jest wyrób jako taki lub obiekt złożony lub też właściwość swoistą dla wyrobu, taką jak matowość papieru.	Op

*Kategoria powtarzalna. Użytkownik może podać informacje dla tego wymogu tyle razy, ile jest to potrzebne. Na przykład dla kategorii „Ilustracja” można podać więcej niż jedną reprezentację wizualną, dodając dodatkowe pola dla tego wymogu.

** Ob = Obowiązek; W = Wymóg; Op = Opcja.

Pozycji „Inne cechy charakterystyczne” nie wolno wykorzystywać do podawania informacji, które należy zawrzeć w wymaganiach „komponenty obiektu złożonego” i „składniki wzbudzające obawy” (odpowiednio tabele 5 i 6 poniżej).

2.1.3 Instrukcja bezpiecznego użytkowania

Tam, gdzie jest to konieczne, w odpowiednich zgłoszeniach do bazy danych SCIP należy zawrzeć instrukcje zapewniające bezpieczne użytkowanie wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej lub obiektu złożonego zawierającego takie wyroby w całym cyklu życia, w tym w okresie eksploatacji i na etapie rozmontowywania oraz utylizacji odpadów/recyklingu.³⁸ Na przykład nie jest konieczne podanie w zgłoszeniu do bazy danych SCIP szczegółowej instrukcji umożliwiającej bezpieczne użytkowanie wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej, jeśli można wykluczyć narażenie na wszystkich etapach cyklu życia, w tym na etapie utylizacji. Jeśli to konieczne, instrukcje bezpiecznego użytkowania muszą umożliwić wszystkim uczestnikom łańcucha dostaw i konsumentom podjęcie na odpowiednim etapie użytkowania wyrobu odpowiednich środków zarządzania ryzykiem, gwarantujących bezpieczne użytkowanie wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej.¹⁹ Instrukcja może również zawierać informacje potrzebne do zapewnienia właściwego zarządzania wyrobem lub obiektem złożonym, gdy stanie się on odpadem.²⁶

W stosownych przypadkach można również przedstawić szczegółowe instrukcje opisujące sposób bezpiecznego rozmontowywania wyrobu lub obiektu złożonego.

W tabeli 4 wymieniono i opisano wymagania dotyczące instrukcji bezpiecznego użytkowania i instrukcji rozmontowywania przesyłanych w zgłoszeniach do bazy danych SCIP.

³⁸ Zagadnienie to zostało wyjaśnione bardziej szczegółowo w podrozdziałach 3.2.1 i 3.4.1 poradnika SiA.

Tabela 4: Instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania i instrukcja(-e) rozmontowywania

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania		
 „Identyfikacja substancji z listy kandydackiej wystarcza, by umożliwić bezpieczne użytkowanie wyrobu w całym cyklu życia, w tym w okresie eksploatacji i na etapie rozmontowywania oraz utylizacji odpadów/recyklingu”	Podanie tego oświadczenia jest wymagane w celu stwierdzenia zgodności oceny z wytycznymi przedstawionymi w podrozdziałach 3.2.1 i 3.4.1 poradnika SiA, zakończonej wnioskiem, że przesłanie w zgłoszeniu do bazy danych SCIP instrukcji bezpiecznego użytkowania nie jest potrzebne do zapewnienia bezpiecznego użytkowania zgłaszanego wyrobu lub obiektu złożonego, tzn., że identyfikacja substancji z listy kandydackiej jest wystarczająca do zapewnienia bezpiecznego użytkowania zgłaszanego wyrobu jako takiego zawierającego substancję z listy kandydackiej lub obiektu złożonego, w którego skład wchodzi wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej w całym cyklu życia, w tym w okresie eksploatacji i na etapie rozmontowywania oraz utylizacji odpadów/recyklingu.	#R
Instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania*	Podanie prostych, jasnych i zwięzłych instrukcji zapewniających bezpieczne użytkowanie zgłaszanego wyrobu lub obiektu złożonego, tzn. instrukcji uznanych za wystarczające do zapewnienia bezpiecznego użytkowania zgłaszanego wyrobu jako takiego zawierającego substancję(-e) z listy kandydackiej lub obiektu złożonego, w którego skład wchodzi wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej. Instrukcja powinna — jeśli będzie to uznane za konieczne — obejmować cały cykl życia, w tym okres eksploatacji i etapy rozmontowywania oraz utylizacji odpadów/recyklingu. Instrukcje takie powinny wynikać z oceny przeprowadzonej zgodnie z wytycznymi przedstawionymi w podrozdziałach 3.2.1 i 3.4.1 poradnika SiA.	
Instrukcja(-e) rozmontowywania		
Instrukcje rozmontowywania*	Podanie szczegółowych instrukcji, jak bezpiecznie rozmontować wyrób lub obiekt złożony, w przesłanym co najmniej jednym dokumencie określonego formatu. Określenie języka użytego w dokumencie(-ach)	Op

*Kategoria powtarzalna. Zgłaszający może dostarczyć tyle instrukcji, ile będzie wymagane do podania niezbędnych informacji na temat wyrobu jako takiego lub obiektu złożonego.

** Ob = Obowiązek, #R = Wymóg (choć w niektórych przypadkach może wystarczyć identyfikacja substancji z listy kandydackiej), Op = Opcja.

- Należy spełnić co najmniej jedno z wymagań dotyczących instrukcji bezpiecznego użytkowania, tj. albo zamieścić oświadczenie oznaczone jako w tabeli 4, z czego wynika brak konieczności przesyłania danych określonych w artykule 9(1)(i) dyrektywy WFD na mocy artykułu 33(1) rozporządzenia REACH albo zamieścić w zgłoszeniu do bazy danych SCIP instrukcję bezpiecznego użytkowania na mocy tych samych zapisów.
- Pozycji „Instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania” nie wolno wykorzystywać do podawania informacji, jakie należy zawrzeć w wymaganiach „komponenty obiektu złożonego” i „składniki wzbudzające obawy” (odpowiednio tabele 5 i 6 poniżej).

Oceniając sposób bezpiecznego użytkowania wyrobu w całym cyklu jego życia, należy pamiętać o ryzyku narażenia ludzi na substancje uwalniane z wyrobów, na przykład podczas wdychania gazów lub cząstek (droga wziewna), w wyniku kontaktu ze skórą (droga skórna) lub połknięcia (droga spożywcza/doustna). Substancje mogą być uwalniane z wyrobów do różnych przedziałów środowiskowych (wody, powietrza, gleby i osadów). Przy ocenie potencjalnego narażenia trzeba uwzględnić wszystkie drogi narażenia na wszystkich etapach istnienia (okres użytkowania wyrobu oraz etap odpadu).

Potencjał uwalniania substancji z wyrobu zależy na przykład od:

- Właściwości fizykochemicznych **substancji**, takich jak masa cząsteczkowa, prężność par, rozpuszczalność w wodzie, trwałość w styczności z powietrzem, wodą itp.
- Struktury i chemizmu **matrycy wyrobu**, w tym jej parametrów fizykochemicznych i sposobu, w jaki substancja jest wbudowana w macierz (z udziałem lub bez udziału wiązań chemicznych). Trwałości matrycy wyrobu i wiązań między substancją a matrycą na różnych etapach cyklu życia wyrobu.
- Stężenia substancji w wyrobie lub jego integralnych częściach (na przykład powłokach).
- **Warunków użytkowania i utylizacji** wyrobu, takich jak:
 - Miejsce użytkowania (w pomieszczeniu lub na otwartym powietrzu, w domu prywatnym, miejscu pracy itp.).
 - Warunki fizyczne w miejscu użytkowania (temperatura, wentylacja itp.).
 - Wchodzenie bądź niewchodzenie oraz sposób wchodzenia w skład obiektu złożonego.
 - Poddawanie bądź niepoddawanie dalszemu przetwarzaniu.
 - Objęcie lub nieobjęcie całościowym schematem zbierania odpadów.
 - Podleganie procesowi ścierania (w trakcie normalnego zużycia).
 - Technologia przetwarzania lub utylizacji.

Niektóre substancje chemiczne są bardzo mocno związane z materiałem, a w związku z tym prawdopodobieństwo ich emisji w trakcie użytkowania jest niewielkie. Inne substancje są luźno wbudowane w matrycę — dotyczy to na przykład dodatków zmiękczejących w PCW. Tego rodzaju substancje, takie jak ftalany, ulegają ciągłej emisji z powierzchni wyrobu. Substancje mogą również ulegać uwalnianiu poprzez normalne zużywanie się wyrobów (ścieranie). W takim przypadku substancje uwalniane są razem z matrycą wyrobu — dotyczy to na przykład substancji w oponach samochodowych. Ponadto należy wziąć pod uwagę, że nieodłączne właściwości fizykochemiczne substancji i matrycy wyrobu lub specjalnej powłoki wyrobu mogą uniemożliwiać migrowanie substancji z wyrobu.

2.2 Dodatkowe wymagania dotyczące tylko obiektów złożonych.

W bazie danych SCIP muszą znaleźć się informacje umożliwiające identyfikację konkretnego wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej, w szczególności jej „lokalizację”, jeśli wyrób wchodzi w skład obiektu złożonego. Kiedy wyrób wchodzi w skład obiektu złożonego, należy zidentyfikować przedmiotowy wyrób w obiekcie złożonym, a także obiekt złożony, w którego skład wchodzi ten wyrób. W większości przypadków wyrób wchodzi w skład subkomponentów i komponentów będących obiektami złożonymi i tworzącymi większy obiekt złożony.

Wymagania w zakresie informacji określone w niniejszej sekcji dotyczą wyłącznie obiektów złożonych, będących elementem składowym najwyższego poziomu lub komponentem obiektu złożonego (*blok komponentu*). Dla każdego obiektu złożonego zgłoszenie SCIP powinno zawierać informacje na temat każdego z komponentów, które mogą być albo innymi obiektami złożonymi, albo wyrobami jako takimi (rysunek 2). Termin „komponent będący przedmiotem zainteresowania” oznacza wyrób jako taki zawierający substancję z listy kandydackiej lub obiekt

złożony (komponent „macierzystego” obiektu złożonego), w którego skład wchodzi takie wyroby.

2.2.1 Składnik(i) obiektu złożonego

W tabeli 5 wymieniono i opisano wymagania dotyczące komponentów („macierzystego” obiektu złożonego) będących obiektami złożonymi.

Tabela 5: Składnik(i) obiektu złożonego (tylko dla obiektów złożonych)

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Składnik(i) obiektu złożonego*	<p>Przedstawienie związku obiektu złożonego z komponentem (będącym obiektem złożonym lub wyrobem jako takim) i spełnienie wymagań podanych w sekcji 2.1 dla tego komponentu. Jeśli powiązany komponent jest obiektem złożonym, wówczas dla części tej należy spełnić wymagania wymienione w niniejszej tabeli. Jeśli powiązany komponent jest wyrobem jako takim, wówczas dla wyrobu tego należy spełnić wymagania podane w sekcji 2.3 w odniesieniu do składników wzbudzających obawy.</p> <p>Niniejszy wymóg nie dotyczy wyrobów jako takich.</p>	Ob (dotyczy wyłącznie obiektów złożonych)
Liczba jednostek*	<p>Podanie liczby wystąpień powiązanego komponentu w obiekcie złożonym.</p> <p>Przykład: W rowerze przedstawionym na rysunku 3 występują 2 jednostki koła i 2 jednostki uchwytu kierownicy. W kole występuje 1 jednostka opony i 1 jednostka dętki. W jednostce dętki występuje 1 elastyczny torus.</p> <p>Niniejszy wymóg nie dotyczy wyrobów jako takich.</p>	Op

*Kategoria powtarzalna. Zgłaszający może w celu udzielenia potrzebnych informacji dotyczących obiektu złożonego połączyć z nim tyle komponentów i odpowiadających im liczb jednostek, ile będzie wymagane.

** Ob = Obowiązek; W = Wymóg; Op = Opcja.

Schemat blokowy na rysunku 2 przedstawia sposób, w jaki można spełnić wymagania dotyczące składnika(-ów) obiektu złożonego w procesie przygotowywania zgłoszenia SCIP.

Dla lepszego zilustrowania procesu spełniania wymogów z tabeli 5, zgodnie ze schematem z rysunku 2, rysunek 3 przedstawia organizację i strukturę wymagań informacyjnych w zgłoszeniu SCIP dla hipotetycznego roweru, wprowadzanego do obrotu w EU przez unijny podmiot składający lub importera unijnego³⁹; w skład tego roweru wchodzi kilka wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej (0,1% wag.), konkretnie (2) uchwyty kierownicy, (2) opony i (2) elastyczne torusy. Informacje w zgłoszeniu SCIP dotyczącym hipotetycznego roweru powinny dotyczyć jedynie tych wyrobów i ich „umiejscowienia” w rowerze.

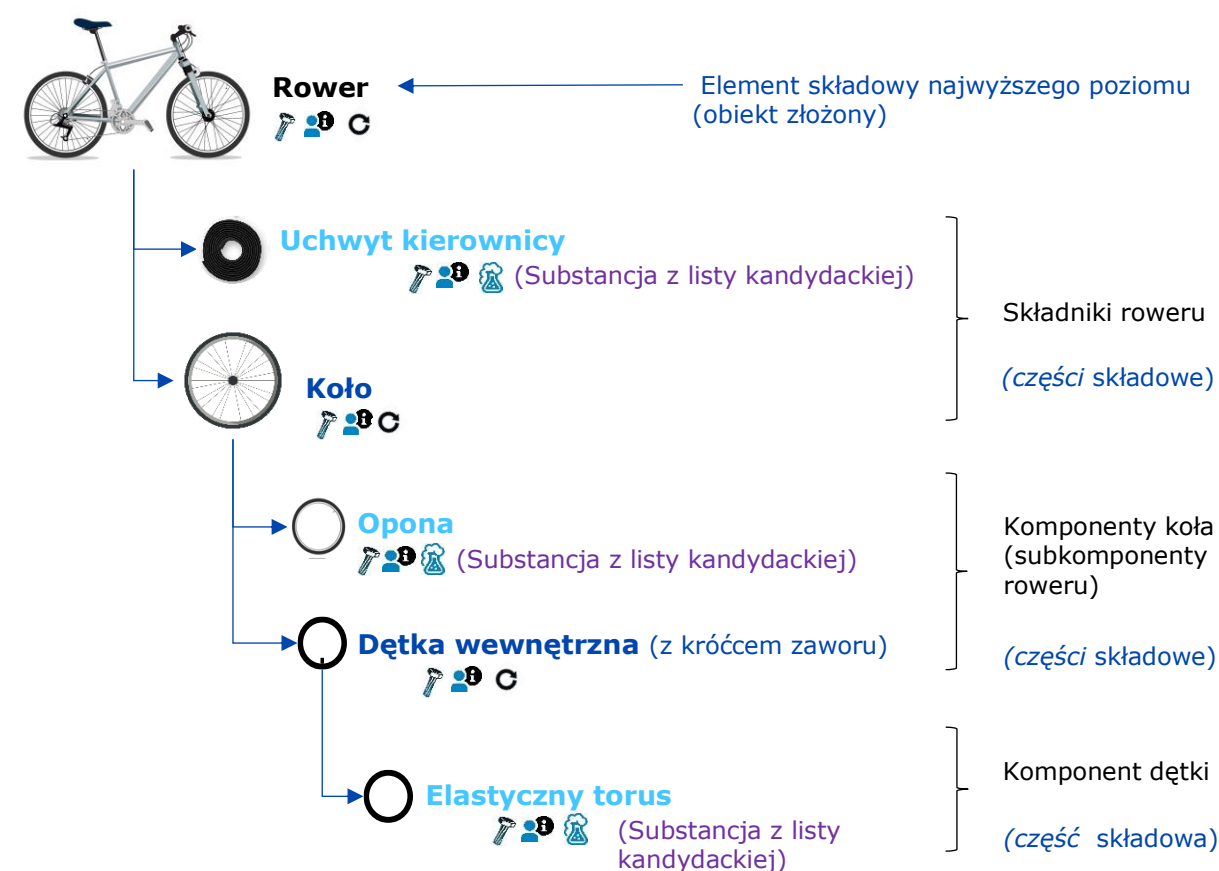
W ramach przygotowywania i sporządzania zgłoszenia SCIP dla przedmiotowego (hipotetycznego) roweru wprowadzanego do obrotu rower jest w tym zgłoszeniu z definicji elementem składowym najwyższego poziomu. W związku z tym w zgłoszeniu SCIP należy zawrzeć informacje spełniające wymagania podane w sekcji 2.1, tj. informacje o identyfikatorach i kategoryzacji (sekcja 2.1.1), cechach charakterystycznych i ilustracji (sekcja 2.1.2) oraz instrukcji bezpiecznego użytkowania (sekcja 2.1.3), jak to obrazują odpowiednie symbole na rysunku 3. Rower zawiera dwa komponenty będące przedmiotem zainteresowania, które należy uwzględnić w zgłoszeniu SCIP: uchwyt kierownicy (2 jednostki), będący wyrobem jako takim

³⁹ Ten przykład ściśle odwzorowuje przykład 23 z załącznika 6 do poradnika SiA.

zawierającym substancję z listy kandydackiej) i koło (2 jednostki), które jest obiektem złożonym). W skład koła (będącego obiektem złożonym) wchodzi 2 komponenty będące przedmiotem zainteresowania, tj. opona (1 jednostka) będąca wyrobem jako takim oraz dętka z króćcem zaworu (1 jednostka), będąca obiektem złożonym). W skład dętki wchodzi jedynie wyrób jako taki będący przedmiotem zainteresowania, tj. elastyczny torus (1 jednostka).

Na podstawie tego opisu informacje, które należy podać zgodnie z wymaganiami z tabeli 5, w zgłoszeniu SCIP dla (hipotetycznego) roweru (wprowadzanego do obrotu — elementu składowego najwyższego poziomu) można ustrukturyzować, łącząc z częściami składowymi i subkomponentami, co ilustruje rysunek 3.

Rysunek 3: Informacje o organizacji i strukturze wymagań informacyjnych w zgłoszeniu do bazy danych SCIP dotyczącym roweru wprowadzanego na rynek UE przez podmiot składający lub importera.

	• Identyfikatory / Kategoryzacja / Cechy charakterystyczne
	• Instrukcja(-e) bezpiecznego użytkowania
C	• Składnik(i) obiektu złożonego
	• Składniki wzbudzające obawy

Niniejszy przykład pokazuje również, że z uwagi na względnie niską liczbę wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej w porównaniu z całkowitą liczbą wyrobów wchodzących w skład wyrobu złożonego w zgłoszeniu do bazy danych SCIP należy przedstawić jedynie niewielką część całej struktury obiektu złożonego.

Jako komponenty obiektu złożonego stanowiącego element składowy najwyższego poziomu należy w zgłoszeniu SCIP dla roweru wymienić uchwyty kierownicy (2 jednostki) i koła (2 jednostki) (rysunek 2).

W odniesieniu do uchwytu kierownicy (wyrobu jako takiego) informacje dotyczące wymagań z sekcji 2.1 powinny zostać podane w zgłoszeniu do bazy danych SCIP w innym bloku informacji, określonym jako *komponent*, który blok powinien zawierać również informacje niezbędne do spełnienia wymogów z następną sekcji (sekcji 2.3) dla komponentów będących przedmiotem zainteresowania. Wprowadzając blok *komponentu* dla rękocyfki jako komponentu obiektu złożonego, wiąże się uchwyt kierownicy jako część składową z „macierzystym” obiektem złożonym, tj. rowerem. W odniesieniu do koła (obiektem złożonego) jako komponentu roweru wymagania z sekcji 2.1 niniejszego dokumentu należy zawrzeć w zgłoszeniu SCIP w odpowiednim bloku *komponentu* (niezależnym bloku informacji), powiązany z rowerem jako elementem składowym najwyższego poziomu. Wymagania z tej sekcji należy również spełnić w bloku *komponentu* utworzonym dla koła, tj. komponenty opon (1 jednostka) i dętki (1 jednostka) muszą być powiązane z „macierzystym” obiektem złożonym, którym w tym przypadku jest koło (rysunek 2). W związku z tym należy stworzyć dwa inne bloki informacji o *komponentach* dla opony i dętki, zgodnie z omawianymi w niniejszej sekcji wymaganiami dla komponentów koła (tabela 5). Ten sam tok rozumowania stosuje się wobec komponentu dętki, tj. elastycznego torusa.

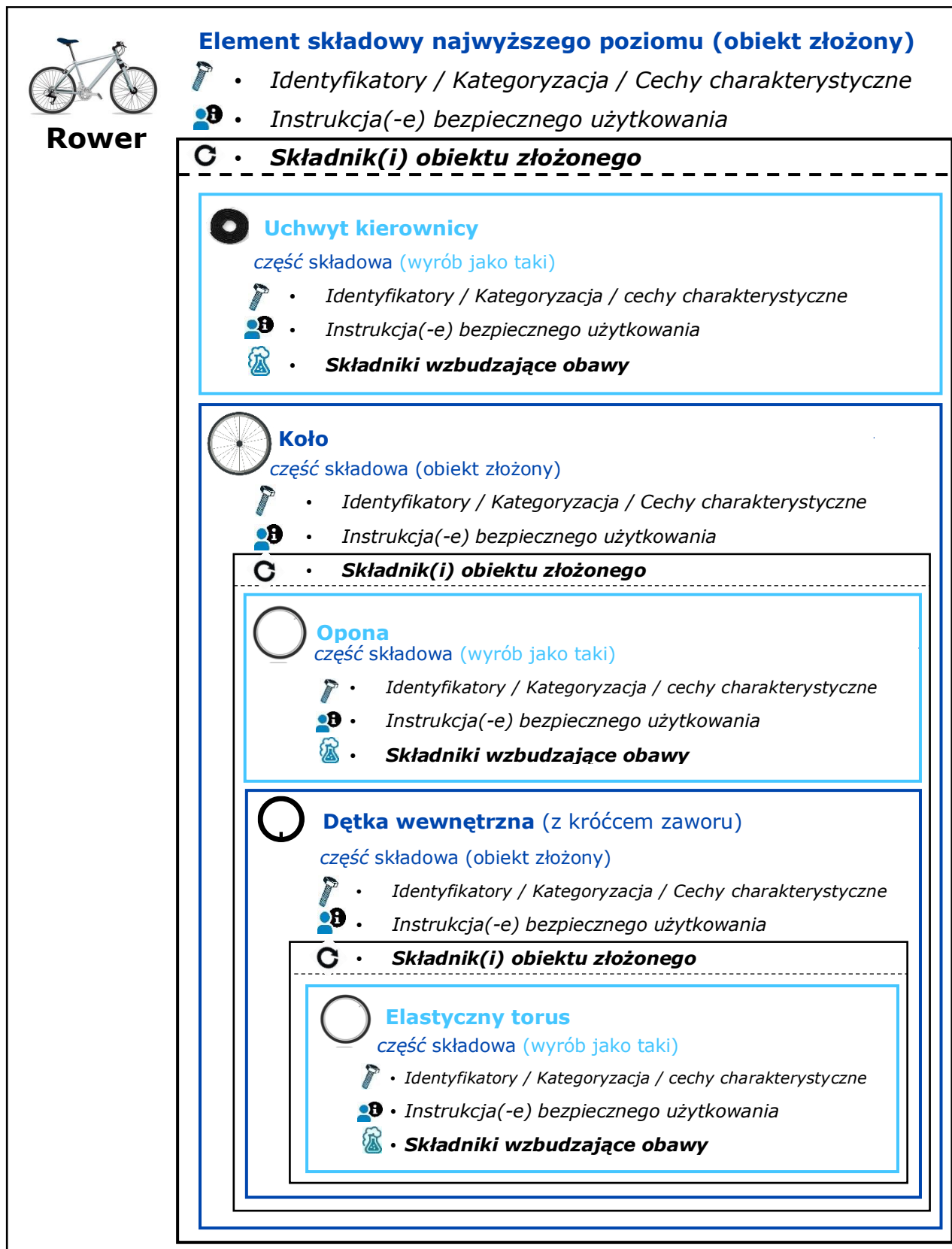
Pozycje *komponentów* stworzone dla uchwytu kierownicy, opony i elastycznego torusa (wyrobów jako takich) jako komponentów obiektu złożonego: roweru, koła i dętki (rysunek 2) powinny zawierać informacje określone w wymaganiach podanych w sekcjach 2.1 i 2.3 dla składników wzbudzających obawy, które dotyczą wyłącznie wyrobów jako takich.

Na podstawie zilustrowanego i wyjaśnionego powyżej przykładu roweru można wyciągnąć wnioski, że w sekcji dotyczącej komponentu(-ów) obiektu złożonego w zgłoszeniu SCIP dla obiektu złożonego będącego elementem składowym najwyższego poziomu lub w innych blokach *komponentów* stworzonych dla obiektów złożonych w ramach tego zgłoszenia zgłaszający wiąże komponenty (czy to będące obiektami złożonymi, czy też wyrobami jako takimi) z odpowiednim „macierzystym” obiektem złożonym. Nie ma limitu liczby poziomów „zagnieżdżenia” obiektów złożonych w obiekcie złożonym. Na rysunku 4 przedstawiono inne ujęcie przykładu opisywanego powyżej roweru, mające na celu zilustrowanie sposobu podawania informacji w blokach dla każdego *komponentu*, gdzie każdy blok stanowi „folder” dla informacji zamieszczanych dla każdego powiązanego komponentu obiektu złożonego; tj. na rysunku przedstawiono sposób zagnieżdżenia informacji na temat komponentów i subkomponentów roweru z zgłoszeniu SCIP w ramach wymagań dla komponentu(-ów) obiektu złożonego (czarne prostokąty).

Rysunek 4 pokazuje również, że dane przesyłane w celu spełnienia wymagań przedstawionych w sekcji 2.1 oraz w niniejszej sekcji należy postrzegać jako powtarzający się blok informacji na temat obiektów złożonych, w których skład wchodzi jako komponenty kolejno inne obiekty złożone, aż do końca łańcucha, gdzie znajdzie się powiązany komponent obiektu złożonego będący wyrobem jako takim zawierającym substancję z listy kandydackiej (rysunek 2), dla którego należy przedstawić stosowne informacje w celu spełnienia wymogów przedstawionych w sekcji 2.3 dla składników wzbudzających obawy.

- Zgodnie z formatem SCIP w ramach zgłoszenia SCIP każdy obiekt, dla którego informacje o składnikach wzbudzających obawy przedkładane są zgodnie z wymaganiami podanymi w sekcji 2.3, jest uznawany za wyrób jako taki, ponieważ nie może zawierać komponentów. Wynika to z faktu, że pod pojęciem wyrobu jako takiego rozumie się najbardziej rozdrobnioną lub najbardziej jednostkową postać, w jakiej wyrób może zostać wyprodukowany.

Rysunek 4: Ilustracja sposobu zagnieżdżania informacji przedkładanych zgodnie z wymogiem podanym w pierwszym wierszu tabeli 5 w zgłoszeniu SCIP dotyczącym (hipotetycznego) roweru.

2.3 Dodatkowe wymagania dotyczące wyrobów jako takich.

Wymagania informacyjne wyszczególnione w niniejszej sekcji dotyczą wyłącznie wyrobów, w postaci własnej lub wchodzących w skład obiektów złożonych, ale nie obiektów złożonych. Zagadnienia te zostały skrótowo wyjaśnione we wcześniejszej sekcji.

Substancja z listy kandydackiej może zostać włączona w skład wyrobu (do jego matrycy) w procesie produkcji, jeśli wyrób jest produkowany z substancji z listy kandydackiej jako takiej lub mieszaniny, w której skład wchodzi substancja z listy kandydackiej. Może również zostać włączona do istniejącego wyrobu na dalszym etapie przetwarzania w wyniku użycia substancji z listy kandydackiej w postaci własnej lub mieszaniny (na przykład powłok, preparatów gruntujących, klejów, szczeliw), w wyniku którego substancja lub mieszanina staje się integralną częścią wyrobu. Substancje z listy kandydackiej mogą również być obecne w wyrobach z innych przyczyn, w szczególności w charakterze zanieczyszczeń wynikających na przykład z przekształceń chemicznych lub rozkładu zachodzącego w procesie produkcji i dalszego przetwarzania wyrobów.

W bloku informacji dla składników wzbudzających obawy zgłaszający powinien wskazać, jakie substancje z listy kandydackiej wchodzi w skład wyrobu, jaki jest zakres ich stężeń oraz w jakim materiale występuje dana substancja, stanowiąca element składu chemicznego wyrobu.

2.3.1 Składniki wzbudzające obawy

Składniki wzbudzające obawy służą do powiązania w zgłoszeniu do bazy danych SCIP danego wyrobu z jego istotnym składem chemicznym. Kategoria ta zawiera podstawowe istotne informacje, które należy — wśród innych dostępnych istotnych informacji — wziąć pod uwagę razem z funkcją lub zastosowaniem wyrobu (sekcja 2.1.1.5) i jego lokalizacją w obiekcie złożonym (sekcja 2.2.1) (jeśli dotyczy), przy identyfikacji potencjalnego uwalniania substancji z wyrobu, które powinno służyć za podstawę oceny bezpiecznego użytkowania wyrobu, z uwzględnieniem wszystkich etapów cyklu życia wyrobu, w tym etapu, w którym staje się on odpadem (sekcja 2.1.3). Ocena ta powinna prowadzić do podjęcia decyzji, czy instrukcje dotyczące bezpiecznego użytkowania muszą zostać podane, zgodnie z wymaganiami podanymi w tabeli 4. Ponadto informacje, które należy podać na temat wymagań dotyczących składników wzbudzających obawy, są ważne dla etapu w cyklu życia wyrobu obejmującego przetwarzanie odpadów, tak by zapewnić prawidłowe postępowanie z produktem, gdy stanie się on wyrobem, i umożliwić identyfikację i skuteczne przetwarzanie odpadów zawierających substancje z listy kandydackiej, na przykład ograniczając ich obecność w materiałach poddawanych recyklingowi, co ma sprzyjać nietoksyczności cykli materiałowych w procesie recyklingu i produkcji surowców wtórnych wysokiej jakości.

W tabeli 6 wymieniono i pokrótce opisano wymagania dotyczące składników wzbudzających obawy w wyrobie objętym zgłoszeniem do bazy danych SCIP.

Tabela 6: Substancje wzbudzające obawy (dotyczy tylko wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag.)

Składnik(-i) wzbudzający(-e) obawy*		Ob
Konkretne wymagania	Opis	Ob/W/Op**
Substancja z listy kandydackiej*¹	Podanie identyfikacji obecnej w wyrobie substancji z listy kandydackiej zgodnie z jej identyfikacją na liście kandydackiej substancji wzbudzających bardzo duże obawy podlegających procedurze udzielania zezwoleń (opublikowanej zgodnie z artykułem 59(10) rozporządzenia REACH).	Ob
Zakres stężeń*¹	Podanie zakresu stężenia substancji z listy kandydackiej w wyrobie w procentach wagowych (wag.) Zakres stężeń (procent wag.) podaje się z listy predefiniowanych zakresów, z których jeden jest pełnym zakresem uruchamiającym obowiązek zgłoszenia do bazy danych SCIP, tj. > 0,1% wag. i ≤ 100% wag.	W
Kategorie materiałów lub mieszanin		
Kategoria materiałów*²	Podanie identyfikacji materiału, z którego wykonany jest wyrób (<i>macierz wyrobu</i>), w którego skład wchodzi substancja z listy kandydackiej. Identyfikację materiału, z którego wykonany jest wyrób (<i>macierz wyrobu</i>), podaje się z listy predefiniowanych kategorii materiałów opracowanej przez ECHA (załącznik 1). Lista ta obejmuje kategorie ogólne, z których każda (z wyjątkiem kategorii „Pozostałe”) zawiera dalsze podkategorie. Każda kategoria, z wyjątkiem kategorii „Pozostałe”, zawiera co najmniej jedną szeroką podkategorię mającą na celu spełnienie przedmiotowego wymagania w przypadku materiałów nieobjętych innymi konkretnymi podkategoriami w ramach danej kategorii. Podkategorie te (wraz z kategorią „Pozostałe”) pozwalają również, by w uzasadnionych przypadkach przesyłać informacje bez nadmiernego uszczegółowienia, także wówczas, gdy bardziej szczegółowe informacje nie są dostępne.	#Ob
Dodatkowa(-e) cecha(-y) charakterystyczna(-e) materiału*²	Podanie, w stosownych przypadkach, dodatkowych informacji na temat materiału, z którego wykonany jest wyrób przy użyciu predefiniowanej listy cech charakterystycznych ⁴⁰ lub poprzez podanie stosownej cechy charakterystycznej ⁴⁰ . Wymóg ten uzupełnia wcześniejszy wymóg dotyczący „kategorii materiału” dzięki lepszemu opisaniu materiału, z którego wykonany jest wyrób.	Op

⁴⁰ Terminu „cecha charakterystyczna” lub „charakterystyka” (materiału, z którego wykonany jest wyrób) w tym wierszu nie należy mylić z „cechami charakterystycznymi” wymienionymi w tabeli 3, odnoszącej się do cech charakterystycznych zgłaszanego wyrobu lub obiektu złożonego.

Składnik(-i) wzbudzający(-e) obawy*		Ob
Konkretne wymagania	Opis	Ob/W/Op**
Kategoria mieszaniny	<p>Podanie, w stosownych przypadkach, identyfikacji mieszaniny zawierającej substancję(-e) z listy kandydackiej użytej (użyte) w etapie dalszego przetwarzania (na przykład powlekania) wyrobu lub włączonej (włączone) do składu w trakcie łączenia lub składania dwóch lub większej liczby wyrobów w obiekt złożony (na przykład klej, lut).</p> <p>Identyfikację tę wprowadza się z predefiniowanej listy kategorii mieszanin (europejskiego systemu kategoryzacji produktów (EuPCS) stosowanych do określania „przeznaczenia mieszaniny⁴¹”.</p> <p>Lista EuPCS podzielona jest na kategorie ogólne. Te ogólne kategorie w zgłoszeniach do bazy danych SCIP mają przede wszystkim umożliwić spełnienie przedmiotowego wymagania w uzasadnionych przypadkach bez nadmiernego uszczegółowienia, także wówczas, gdy bardziej szczegółowe informacje nie są dostępne.</p> <p>Kategoria mieszaniny umożliwia zlokalizowanie, gdzie w wyrobie występuje substancja z listy kandydackiej, na przykład jeśli substancja ta nie jest obecna w głównym materiale matrycy wyrobu. Kategoria ta jest również wymagana w przypadku niektórych obiektów uznawanych za wyroby zawierające substancję/mieszaninę jako element integralny, zgodnie z rozdziałem 2 poradnika SiA (na przykład termometr z cieczą czy bateria), jeśli kategoria materiału nie jest odpowiednia.</p>	#Ob

* Powtarzalne jako blok, *¹Powtarzalne, *²Powtarzalne razem (jako blok). Zgłaszający może dostarczać informacje związane z tym wymogiem tyle razy, ile będzie to wymagane do podania niezbędnych informacji w jednym bloku, pojedynczo lub łącznie.

** Ob = Obowiązek, #Ob = Obowiązek podania co najmniej jednej kategorii materiału lub kategorii mieszaniny dla każdej pozycji, W = Wymóg (dostępna opcja o szerokim zakresie), Op = Opcja.

 Do złożenia zgłoszenia SCIP zgodnie z formatem SCIP należy obowiązkowo wybrać kategorię materiału lub kategorię mieszaniny. W predefiniowanych listach dostępne są jednak kategoria „Pozostałe” oraz ogólne podkategorie (w obrębie poszczególnych kategorii), niewymagające podawania informacji w niektórych sytuacjach, jeśli jest to uzasadnione, na przykład gdy zgłaszający nie ma dostępu do tych informacji. Nie mniej jednak zgłaszającego każdorazowo zachęca się do pozyskiwania od dostawców bardziej szczegółowych informacji, by lepiej odpowiadały one zadaniom bazy danych SCIP (sekcja 1.1). Zgłaszający mogą również podać zarówno kategorię materiału, jak i kategorię mieszaniny, jeśli ma to znaczenie dla lepszego opisu wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej (na przykład gdy ta sama substancja z listy kandydackiej występuje zarówno w matrycy wyrobu, jak i w jego powłoce).

⁴¹ Lista [EuPCS](#) opracowywana jest w ramach obowiązku powiadamiania ośrodków zatruc na podstawie artykułu 45 i aneksu VIII do rozporządzenia CLP.

2.3.1.1 Substancja z listy kandydackiej

W zgłoszeniu do bazy danych SCIP substancję z listy kandydackiej obecną w wyrobie należy podać w formie, w jakiej występuje na oficjalnej [liście kandydackiej](#) substancji wzbudzających szczególnie duże obawy podlegających procedurze udzielania zezwoleń, konkretnie — przy użyciu nazwy substancji (widniejącej na liście kandydackiej) oraz jej identyfikatorów numerycznych (numer WE i numer CAS), jeśli są dostępne.

Substancje spełniające co najmniej jedno kryterium określone w artykule 57 rozporządzenia REACH, mogą zostać uznane za substancje wzbudzające szczególnie duże obawy (SVHC) i umieszczone na liście kandydackiej substancji podlegających procedurze udzielania zezwoleń. Rzeczone substancje mogą być:

- substancjami spełniającymi kryteria klasyfikacji jako substancje rakotwórcze, mutagenne lub działające szkodliwie na rozrodczość (CMR) kategorii 1A lub 1B
- substancjami trwałymi, wykazującymi zdolność do bioakumulacji i toksycznymi (PBT) lub substancjami bardzo trwałymi i wykazującymi bardzo dużą zdolność do bioakumulacji (vPvB)
- substancjami identyfikowanymi indywidualnie, dla których istnieją dowody naukowe na prawdopodobnie poważny wpływ na zdrowie ludzi lub środowisko i które rodzą odpowiedni poziom obaw, jak na przykład dysruptory endokrynne.

[Lista kandydacka](#) jest dostępna na stronie internetowej ECHA. Została ona opracowana zgodnie z procedurą opisaną w artykule 59 i opublikowana zgodnie z artykułem 59(10) rozporządzenia REACH (identyfikacja substancji SVHC). Jeśli substancja wymieniona na liście kandydackiej występuje w wyrobach w stężeniu powyżej 0,1% wag., podlega ona obowiązkowi zgłoszenia do bazy danych SCIP.

Należy mieć na uwadze, że lista kandydacka jest regularnie aktualizowana, zazwyczaj dwa razy do roku, kiedy więcej substancji zostaje uznanych za [substancje SVHC](#).

2.3.1.2 Zakres stężeń

Oznaczenie stężenia substancji z listy kandydackiej w wyrobie jest konieczne do stwierdzenia obowiązku zgłoszenia do bazy danych SCIP, spełnienia wymogów informacyjnych określonych w rozporządzeniu REACH, a także przekazania informacji na temat substancji w wyrobach, co wynika z artykułu 7(2) rozporządzenia REACH.

Sposób oznaczania stężenia substancji w wyrobie wyjaśniono w rozdziale 3.2.3.1 [Poradnika na temat wymagań dotyczących substancji w wyrobach](#). W tabeli 5 pod tym rozdziałem zilustrowano kilka scenariuszy ustalania stężenia wagowego substancji z listy kandydackiej w wyrobie. Scenariusze te reprezentują najczęstsze sposoby wprowadzania substancji z listy kandydackiej do wyrobu (odrębnego lub wchodzącego w skład obiektu złożonego). Podejścia zastosowane w scenariuszach dotyczących wyrobów wchodzących w skład obiektów złożonych i wyrobów częściowo powlekanych wynikają ze względów praktycznych, by przezwyciężyć charakterystyczne dla tych szczególnych przypadków wyzwania związane z obliczaniem stężeń, przy jednoczesnej gwarancji realizowania głównych zasad i celów zapisów dotyczących substancji zawartych w wyrobach. Należy zauważyć, że stężenie substancji z listy kandydackiej w wyrobie zawsze powinno być oznaczane indywidualnie dla każdego przypadku. Zasady ustalone dla wyrobów wchodzących w skład obiektów złożonych nie powinny prowadzić do niestosowania się do zobowiązań istniejących dla każdego wyrobu z osobna i zmniejszenia zakresu lub obniżenia poziomu informacji wymaganych dla bezpiecznego użytkowania przedmiotowego wyrobu.

Predefiniowane zakresy stężeń wagowych (wag.) są następujące:

- > 0,1% wag. i < 0,3% wag.,
- ≥ 0,3% wag. i < 1,0% wag.,
- ≥ 1,0% wag. i < 10,0% wag.,
- ≥ 10,0% wag. i < 20,0% wag.,
- ≥ 20,0% wag. i < 100% wag.,
- > 0,1% wag. i ≤ 100% wag.⁴²

Zakresy te, z wyjątkiem dolnej granicy pierwszego i ostatniego zakresu stężeń, bazują na najistotniejszych granicach stężeń podanych w aneksie III do [dyrektywy ramowej w sprawie odpadów](#) (WFD) dotyczących właściwości, które czynią odpady niebezpiecznymi, szczególnie rakotwórcze (HP 7) i mutagenne (HP 11), działające szkodliwie na rozrodczość (HP 10)⁴³, działające toksycznie na narządy docelowe – STOT (HP 5) i uczulające (HP 13).

2.3.1.3 Kategorie materiałów lub mieszanin

Na podstawie definicji wyrobu w rozumieniu rozporządzenia REACH wyroby można odróżnić od siebie na podstawie ich funkcji (i zastosowania), składu chemicznego i postaci fizycznej (kształtu, powierzchni lub konstrukcji). Informacje przesyłane do bazy danych SCIP muszą umożliwić identyfikację wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej, na przykład „lokalizacja”, jeśli dostępna, szczególnie gdy wyrób wchodzi w skład obiektów złożonych.

Pozycja „kategoria materiału” służy do przekazania, bez nadmiernego zagłębiania się w szczegóły, informacji na temat materiału, z którego wykonany jest wyrób zawierający substancję z listy kandydackiej. Wymóg ten nie zobowiązuje do przesłania informacji w pełni opisujących skład chemiczny wyrobu, a jedynie informacji mających:

- i) umożliwić identyfikację wyrobu (na podstawie materiału), na przykład blaty biurek mają te same funkcje i zastosowania i można je rozróżnić tylko na podstawie materiału, z którego są wykonane (na przykład tworzywo sztuczne PCW, szkło borokrzemianowe, drewno),
- ii) umożliwić podmiotom gospodarującym odpadami zidentyfikowanie materiału, z którego wykonany jest wyrób, a tym samym umożliwić im dostosowanie lub ulepszenie procedur zarządzania i utylizowania odpadów w odpowiednich strumieniach materiałowych.

Mieszaniny jako takie nie podlegają obowiązkowi zgłaszania do bazy danych SCIP. Jednak jeśli substancja z listy kandydackiej wprowadzana jest do wyrobu(-ów) w drodze użycia mieszaniny zawierającej tę substancję przy łączeniu lub składaniu dwóch wyrobów w obiekt złożony (na przykład klej, lut) lub przy powlekaniu wyrobu mieszaniną powlekającą⁴⁴, należy zamiast „kategorii materiału” podać „kategorię mieszaniny (EuPCS) dla materiału w stanie stałym wprowadzanym do wyrobów w wyniku użycia tych mieszanin (na przykład klejów, lutów, powłok). Ponadto stosowanie kategorii mieszanin może być wymagane w przypadku obiektów traktowanych jako wyroby zawierające substancję/mieszaninę jako element integralny zgodnie z rozdziałem 2 poradnika SiA (na przykład termometr z cieczą czy bateria). Dodatkowe informacje na temat tych mieszanin nie są wymagane, tylko wskazanie kategorii określonej w EuPCS.

Predefiniowana lista kategorii materiałów ustanowiona przez ECHA w formacie SCIP (załącznik 1) obejmuje szersze podkategorie w ramach głównych kategorii materiałów, co umożliwia

⁴² Równoznaczne ze wskazaniem, że stężenie substancji z listy kandydackiej w wyrobie wynosi powyżej 0,1% wag.

⁴³ W zakresach nie uwzględniono granicy stężenia dla kategorii 2 działania toksycznego na rozrodczość (Repr. 2) w tabeli 7 aneksu III do WFD.

⁴⁴ Patrz tabela 5 w podrozdziale 3.2.3.1 poradnika SiA

raportowanie informacji na bardziej ogólnym poziomie; na przykład możliwe jest podanie informacji, że wyrób jest wykonany z:

- żelaza lub stopów żelaza (w kategorii metali),
- innych niewyszczególnionych stopów metalu nieżelaznego (w kategorii metali),
- innych niewyszczególnionych kopolimerów niehalogenowanych (w kategorii tworzyw sztucznych (i polimerów)),
- innych niewyszczególnionych kopolimerów halogenowanych (w kategorii tworzyw sztucznych (i polimerów)),
- innych niewyszczególnionych kauczuków (w kategorii kauczuków i elastomerów),
- innych niewyszczególnionych syntetycznych włókien tekstylnych (w kategorii włókien tekstylnych i innych włókien).

Lista zawiera również kategorię „Pozostałe”, mającą obejmować materiały, których nie można zidentyfikować przy użyciu pozostałych kategorii/podkategorii, lub przypadki, w których informacje takie nie są dostępne.

System EuPCS obejmuje również szersze kategorie umożliwiające raportowanie informacji na bardziej ogólnym poziomie; na przykład istnieje możliwość poinformowania, że wprowadzona do wyrobu mieszanina zawierająca substancję z listy kandydackiej należy do grupy

- pozostałych niewyszczególnionych klejów i szczeliw
- pozostałych niewyszczególnionych farb i materiałów powłokowych.

W przypadku niedostępności informacji na poziomie wymaganym przez obie kategorie zgłaszających zachęca się do uzyskania od swoich dostawców bardziej szczegółowych informacji pozwalających na lepszą realizację celów bazy danych SCIP (sekcja 1.1).

2.4 Zapewnianie aktualności informacji przesyłanych do bazy danych SCIP

Pomyślne przesłanie informacji do bazy danych SCIP jest podstawowym wymogiem poprzedzającym wprowadzenie do obrotu w UE wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag. lub obiektu złożonego, w którego skład wchodzi taki wyrób. Wymaga to przesłania zgłoszenia SCIP zgodnego z wymaganiami przedstawionymi w sekcjach od 2.1 do 2.3 niniejszego dokumentu.

Agencja nie kontroluje jakości informacji przesyłanych przez podmioty objęte obowiązkiem, jedynie weryfikuje za pomocą zaprogramowanych reguł walidacji stosowanych przez Portal Zgłoszeniowy ECHA³¹. Informacje złożone do bazy danych SCIP będą dostępne publicznie i tym samym łatwo dostępne dla podmiotów zajmujących się odpadami w celu wypełnienia istniejącej luki w przepływie informacji z łańcuchów dostaw do konsumentów i łańcuchów utylizacji odpadów. ECHA publikuje informacje na swojej stronie internetowej w formie, w jakiej są one przesyłane, w uzasadnionych przypadkach zapewniając ochronę poufnych danych biznesowych.⁴⁵ Na przykład obowiązkowo przesyłane dane pozwalające ustalić powiązania między uczestnikami tego samego łańcucha dostaw nie są publicznie dostępne (na przykład alfanumeryczne identyfikatory komponentów obiektów złożonych).

Publicznie dostępne informacje z bazy SCIP poddawane są kontroli przez użytkowników bazy danych, a konkretnie przez podmioty gospodarujące odpadami, konsumentów, organizacje pozarządowe reprezentujące interesy konsumentów oraz władze państw członkowskich.

⁴⁵ Dalsze informacje na temat rozpowszechniania i poufności danych z bazy SCIP dostępne są na stronie internetowej ECHA ([strona SCIP](#)).

Odpowiedzialność za jakość, dokładność, kompletność i spójność przesyłanych danych każdorazowo spoczywa na podmiocie objętym obowiązkiem.

Konieczność przesłania uaktualnionych informacji dla uprzednio przyjętego zgłoszenia SCIP może między innymi wynikać z następujących czynników:

- zmiany przepisów prowadzącej do obowiązku przesłania uaktualnionych informacji, w szczególności gdy substancja obecna w wyrobie (w stężeniu powyżej 0,1% wag.) została wpisana na listę kandydacką po 5 stycznia 2021 r.;
- zmiany w składzie obiektu złożonego w zakresie komponentów i subkomponentów, w których skład wchodzi wyroby jako takie zawierające substancje z listy kandydackiej;
- wysuniętego przez władze państwa członkowskiego żądania przesłania dodatkowych informacji do zgłoszenia SCIP, na przykład gdy przesłana informacja nie zapewnia realizacji obowiązku zgłoszenia do bazy danych SCIP;
- wszelkich zmian, które zgłaszający uzna za istotne dla aktualizacji zgłoszenia SCIP z własnej inicjatywy, na przykład gdy obecna w wyrobie substancja z listy kandydackiej zostanie zastąpiona bezpieczniejszą alternatywą.

Zgłaszający zawsze może zaktualizować wcześniej pomyślnie przesłane zgłoszenie do bazy danych SCIP po 5 grudnia 2021 na zasadzie dobrowolności, jeśli wystąpią zmiany w informacjach już przesłanych lub konieczność poprawienia przesłanej już informacji.

2.4.1 Aktualizacja z własnej inicjatywy, gdy obecna w wyrobie substancja z listy kandydackiej zostanie zastąpiona bezpieczniejszą alternatywą

Podmiot objęty obowiązkiem może próbować zastąpić substancje z listy kandydackiej występujące w składzie chemicznym wyrobów lub mieszanin wykorzystywanych na dalszych etapach przetwarzania wyrobów ich bezpieczniejszymi zamiennikami, także podczas łączenia wyrobów w obiekty złożone. W związku z powyższym istnieją wprowadzane do obrotu w UE wyroby w postaci własnej lub wyroby wchodzące w skład obiektów złożonych, które uprzednio zawierały substancje z listy kandydackiej, ale nie zawierają w wyniku wysiłków ich zastąpienia. W takich przypadkach w formacie SCIP jest opcja pozwalająca zgłaszającym na dobrowolne zaktualizowanie informacji zawartych w zgłoszeniu dla danego wyrobu lub zgłoszeń dla obiektów złożonych, w których skład wchodzi dany wyrób, przez wskazanie, że wyrób ten nie zawiera już substancji z listy kandydackiej. Ten opcjonalny wymóg dotyczy wyłącznie wyrobów, w postaci własnej lub w obiektach złożonych, ale nie obiektów złożonych, dlatego że wymóg ten został podany w sekcji 2.3.

Aktualizacji wymagają również informacje przekazywane na podstawie wymogów dotyczących przekazywania instrukcji na temat bezpiecznego użytkowania (tabela 4, sekcja 2.1.3) wyrobu lub obiektu(-ów) złożonego(-ych), w którego(-ych) skład wchodzi ten wyrób, tak aby w przesłanych już instrukcjach uwzględniono zastąpienie substancji.

Opisywany wymóg ma być stosowany w celu wskazania, że substancja z listy kandydackiej zidentyfikowana jako obecna w wyrobie w uprzednio przyjętym zgłoszeniu do bazy danych SCIP w ramach przekazywania informacji określonych wymaganiami podanymi w tabeli 6 w sekcji 2.3.1 nie wchodzi już w skład tego wyrobu. W wyniku przesłania informacji na temat opisywanego opcjonalnego wymogu w aktualizowanym zgłoszeniu SCIP zastępowany jest pełny blok informacji przesłanych w ramach wcześniejszego zgłoszenia zgodnie z wymaganiami dotyczącymi składników wzbudzających obawy (tabela 6). W związku z powyższym opisywany wymóg umieszczono w formacie SCIP w sekcji „Składniki wzbudzające obawy”.

Opisywany opcjonalny wymóg został skrótowo opisany w tabeli 7.

Tabela 7: Substancja z listy kandydackiej niewchodząca już w skład wyrobu

Wymóg	Opis	Ob/W/Op**
Substancja z listy kandydackiej nie wchodzi już w skład wyrobu*	Podanie substancji z listy kandydackiej (uprzednio obecnej w wyrobie), która nie wchodzi już w skład wyrobu w stężeniu powyżej 0,1% wag., na przykład w wyniku zastąpienia substancji z listy kandydackiej jej bezpieczniejszym zamiennikiem.	Op

*Kategoria powtarzalna. Zgłaszający może dostarczać informacje związane z tym wymogiem tyle razy, ile potrzeba, by podać niezbędne informacje.

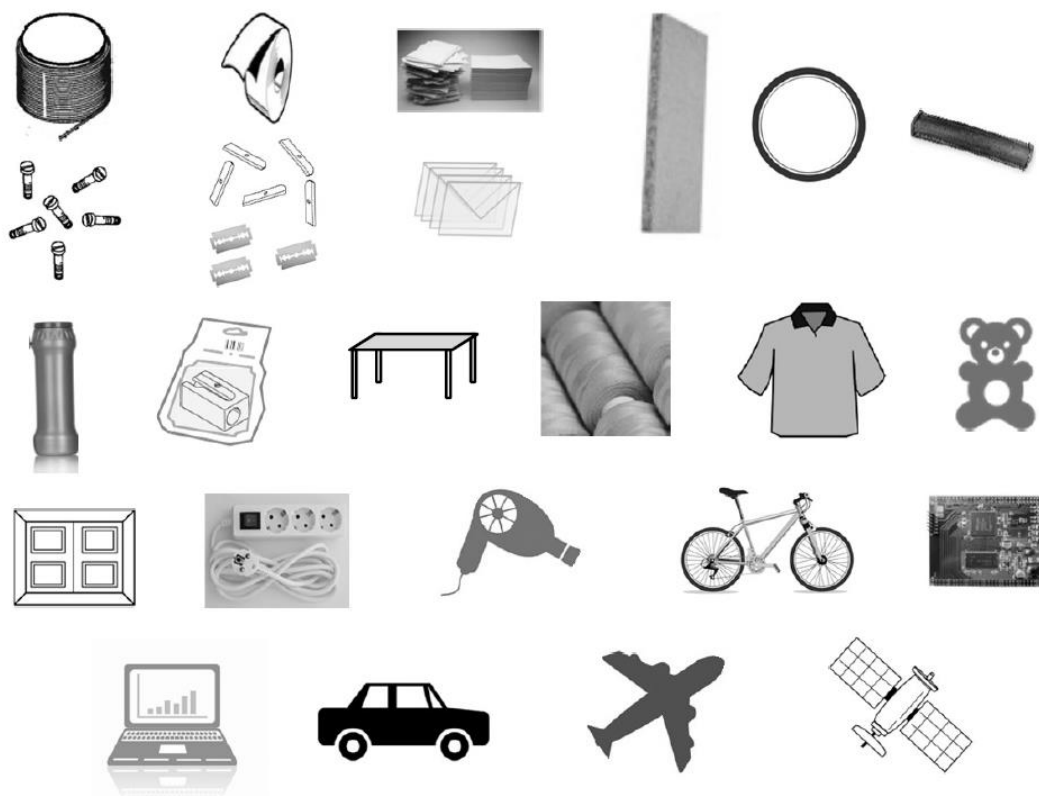
** **Ob** = **Obowiązek**; **W** = **Wymóg**; **Op** = **Opcja**.

3. Zalecane rozwiązania w zakresie poziomu raportowania informacji w zgłoszeniach SCIP: „grupowanie” i „hierarchia”

ECHA powinna być powiadamiana poprzez przesłanie zgłoszenia SCIP o wszystkich dostarczanych w postaci własnej lub w obiektach złożonych wyrobach zawierających substancje z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag., a tym samym nie tylko o ostatecznych obiektach złożonych dostępnych w obrocie (produktach). Choć obowiązek przesyłania zgłoszeń SCIP nie dotyczy wszystkich wyrobów i obiektów złożonych (tj. obiektów składających się z więcej niż jednego wyrobu) wprowadzanych do obrotu w UE, istnieje duża liczba wyrobów i obiektów złożonych mogących potencjalnie podlegać obowiązkowi zgłaszania do bazy danych SCIP, od bardzo prostych wyrobów po wysoce złożone obiekty, jak to ilustrują przykłady przedstawione na rysunku 5. Zakres tych wyrobów i obiektów jest bardzo szeroki zarówno pod względem rodzajów produktów i sektorów (od drutów metalowych i blach po śruby i ostrza, od arkuszy papieru po towary papierowe takie jak koperty, płyty sklejkowe, opony, dętki, butelki, materiały biurowe, meble, włączki, odzież, zabawki, ramy okienne, przedłużacze i wtyczki elektryczne, artykuły AGD, rowery, komponenty elektroniczne, urządzenia elektroniczne, pojazdy silnikowe, samoloty, satelity itp.), jak i przekrojowo pod względem różnych etapów w łańcuchach produkcji i składania, co również zostało zilustrowane na rysunku 5 przedstawiającym na przykład wyroby wykonane z substancji lub mieszanin, wyroby wykonane w procesie dalszego przetwarzania wyrobów (*półgotowych*), wyrobów dalej składanych w charakterze komponentów obiektów złożonych oraz obiektów złożonych podlegających dalej składanych jako komponentów większych obiektów złożonych. W związku z tym istnieje również wiele spółek wprowadzających do obrotu wyroby i obiekty złożone, których dotyczy obowiązek przesyłania zgłoszeń.

Rysunek 5: Ilustracja potencjalnie bardzo szerokiego zakresu obowiązku przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP.

(Przykłady podane wyłącznie w celach ilustracyjnych. Nie muszą one oznaczać, że wyroby jako takie zazwyczaj zawierają substancje z listy kandydackiej lub że w skład niektórych z prostszych przedstawionych tu obiektów zazwyczaj wchodzi wyroby zawierające takie substancje)

Jako punkt wyjścia najlepsze rekomendacje, jakich można udzielić spółkom dążącym do zmniejszenia obciążenia obowiązkiem przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP oraz przekazywania kolejnym uczestnikom łańcucha dostaw informacji wymaganych artykułem 33(1) rozporządzenia REACH, obejmują, gdy tylko jest to możliwe:

- Zastąpienie występującej w składzie chemicznym wyrobów substancji z listy kandydackiej bezpieczniejszymi zamiennikami;
- Wybór dostawców dostarczających komponenty i subkomponenty bez włączania w ich skład wyrobów jako takich zawierających substancje z listy kandydackiej;
- Zapewnianie bezpieczeństwa wynikającego z konstrukcji (safe-by-design): Uwzględnienie — na etapie projektowania i konstrukcji nowego obiektu złożonego (produktu) — możliwości niestosowania komponentów i subkomponentów, w których skład wchodziły wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej.

Jeśli w wyrobach jako takich lub wyrobach wchodzących w skład obiektów złożonych wprowadzanych do obrotu nie występują substancje z listy kandydackiej, nie istnieje również obowiązek przesyłania do ECHA zgłoszeń do bazy danych SCIP. Ewentualnie jeśli możliwe jest co najmniej zminimalizowanie liczby wchodzących w skład obiektów złożonych wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej na różnych etapach składania tych obiektów, możliwe jest również radykalne uproszczenie procedury przygotowywania i przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP.

Zminimalizowanie takie jednak nie zawsze jest możliwe ze względów ekonomicznych lub technologicznych.

Ze względu na potencjalnie szeroki zakres obowiązku przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP opracowano wymagania w zakresie przesyłanych informacji (sekcja 2), format oraz narzędzia przesyłania danych do bazy SCIP, oferujące możliwe do zastosowania we wszystkich sytuacjach sposoby rozwiązywania problemów związanych z różnorodnością możliwych wyrobów i obiektów złożonych potencjalnie podlegających obowiązkowi zgłaszania. Wymienione narzędzia:

- oferują elastyczność w sposobie przekazywania informacji do bazy danych SCIP na podstawie wymagań wymienionych w sekcjach 2.1, 2.2 i 2.3;
- zwiększają poczucie odpowiedzialności zgłaszających w zakresie przestrzegania zaleceń;
- zapewniają elastyczność na odpowiednich poziomach ustrukturyzowywania informacji i przesyłania ich do ECHA.

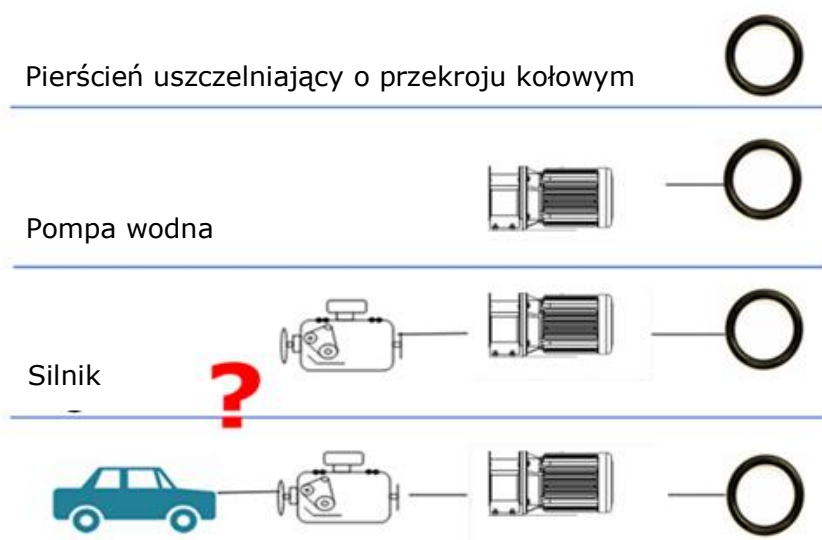
Wszystkie wymienione elementy stanowią wyzwanie z punktu widzenia praktycznej użyteczności bazy danych, szczególnie w świetle dużej liczby przesyłanych do ECHA zgłoszeń SCIP i potencjalnej ilości przesyłanych danych.

Oczekuje się wzrostu liczby pojedynczych zgłoszeń do bazy danych SCIP przy wzroście liczby warstw komponentów i subkomponentów, w których skład wchodziły wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej, oraz przy wzroście liczby tego rodzaju wyrobów jako takich w obiektach złożonych. Ponadto ilość danych i złożoność struktury informacyjnej zgłoszenia SCIP mogą rosnąć wraz ze stopniem złożoności obiektu złożonego. Dla przykładu: rysunek 6 przedstawia możliwe warstwy składowe gumowego pierścienia uszczelniającego o przekroju kołowym zawierające substancję z listy kandydackiej wchodzącej w skład pompy wodnej montowanej w silniku, który z kolei wchodzi w skład pojazdu. Mogą istnieć inne warstwy składowe pojazdu, jeśli substancje z listy kandydackiej znajdują się w składzie innych wyrobów jako takich (na przykład w pierścieniu uszczelniającym o przekroju kołowym w rozdzielaczu silnika, składniku rezystora w urządzeniu elektronicznym, plastikowych zakrętkach w zaworach opón).

W przypadku bardzo złożonych obiektów (na przykład smartfonów, pojazdów) inne istotne pytanie dotyczy liczby warstw komponentów i subkomponentów, którą należy raportować w zgłoszeniu do bazy danych SCIP, aby użytkownicy bazy danych, a konkretnie podmioty gospodarujące odpadami, konsumenci i władze państw członkowskich, mogli zidentyfikować i zlokalizować wyrób zawierający substancję z listy kandydackiej.

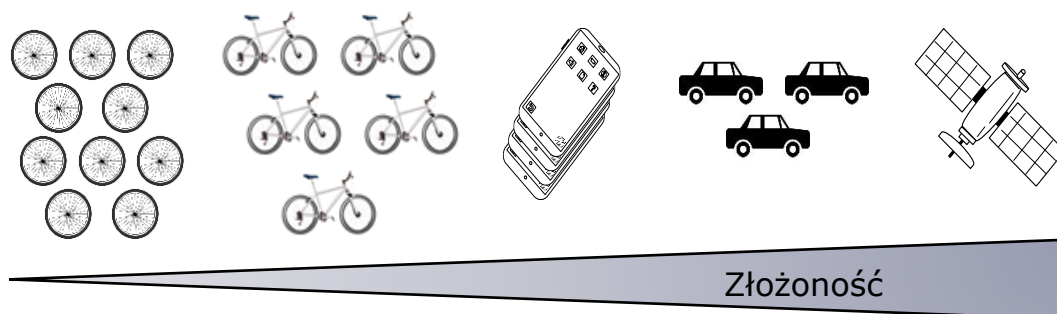
Odpowiedź na to pytanie, wraz z odpowiedzią na pytanie, czy możliwy jest pewien stopień grupowania identycznych lub podobnych wyrobów w ramach pojedynczego zgłoszenia, pozwala na wyeliminowanie niektórych czynników mających wpływ na praktyczną użyteczność i rozpowszechnianie danych bazy SCIP, biorąc pod uwagę jej cele wymienione w sekcji 1.1.

Rysunek 6: Ilustracja możliwych warstw składowych wymaganych do zidentyfikowania pierścienia uszczelniającego o przekroju kołowym (wyrubu jako takiego) zawierającego substancję z listy kandydackiej (> 0,1%) w pompie wodnej wchodzącej w skład silnika pojazdu pasażerskiego.

Wynikająca z tej złożoności liczba zgłoszeń SCIP nie wpływa w tym samym stopniu na wszystkie produkty wprowadzane do obrotu; wpływ ten może być niewielki w przypadku wielu mniej złożonych obiektów, takich jak koło, rower, siodełko, sprzęt ogrodowy, narzędzia do majsterkowania, tekstylia do stosowania w pomieszczeniach i proste urządzenia elektryczne. Na rysunku 7 przedstawiono rosnący stopień złożoności niektórych rodzajów obiektów złożonych wprowadzanych do obrotu w porównaniu z innymi ich rodzajami. Liczba jednostek na rysunku odzwierciedla również fakt (choć nie w kontekście proporcjonalności), że zazwyczaj (lecz nie zawsze) im bardziej złożony jest dany obiekt, tym mniej jednostek danego rodzaju obiektu złożonego jest wprowadzanych do obrotu.

Rysunek 7: Przedstawienie złożoności w ramach różnych rodzajów obiektów złożonych.

Do osiągnięcia celów bazy danych SCIP można w procesie przygotowywania zgłoszenia SCIP zmniejszyć liczbę warstw komponentów i subkomponentów przez zgrupowanie identycznych wyrobów i obiektów złożonych wprowadzanych do obrotu na podstawie względów praktycznych według odpowiednich kryteriów.

Ponadto istnieje potrzeba zapewnienia ochrony komercyjnych interesów podmiotów zgłaszających informacje przesyłane do ECHA w ramach zgłoszeń SCIP, szczególnie informacji mogących ujawniać powiązania między uczestnikami łańcucha dostaw. Wymagania w zakresie informacji przedstawione w sekcji 2 zawierały już pewne rozwiązania, mające zapobiegać przesyłaniu informacji mogących godzić w te interesy. Nie są na przykład wymagane szczegółowe dane na temat składu chemicznego wyrobów; konieczne jest jedynie wskazanie głównego materiału, z którego wykonany jest wyrób, lub kategorii mieszaniny wprowadzanej do wyrobu na kolejnych etapach jego przetwarzania oraz substancji z listy kandydackiej występującej w wyrobie, a także zakresu jej stężenia w wyrobie (tabela 6, sekcja 2.3.1). Innym przykładem jest wymóg wskazania funkcji lub zastosowania wyrobu (kategoria wyrobu w tabeli 2, sekcja 2.1.1) przez wybór kategorii wyrobu z predefiniowanej listy kodów i opisów CN/TARIC (opartych na liście TARIC), dla których nie jest wymagane przedstawienie dokładnej funkcji, zastosowania lub przeznaczenia wyrobu lub obiektu złożonego.

W kontekście rozpowszechniania danych, które mają być dostępne publicznie, by zapobiec możliwości stwierdzenia powiązań między uczestnikami łańcucha dostaw na podstawie tych danych, nie udostępnia się następujących informacji:

- tożsamości zgłaszającego (podmiotu objętego obowiązkiem);
- konkretnych nazw (na przykład marka, model) lub identyfikatory (alfanumeryczne lub numeryczne) komponentów obiektów złożonych.

Wszystkie pozostałe informacje przesyłane do ECHA są publikowane w formie, w jakiej zostały przyjęte na stronie internetowej ECHA. Zapewnienie jakości, dokładności, kompletności i spójności przesłanych danych każdorazowo pozostaje obowiązkiem zgłaszającego; w gestii zgłaszającego pozostaje również niezłożenie danych uznanych za mogące godzić w jego komercyjne interesy. Nazwy i identyfikatory wyrobów jako takich wprowadzanych do obrotu (elementów składowych najwyższego poziomu) są ujawniane w postaci, w jakiej zostały zgłoszone do bazy danych SCIP. Ujawniane są również nazwy i identyfikatory obiektów złożonych (produktów) wprowadzanych do obrotu (elementów składowych najwyższego poziomu), ale w odniesieniu do ich komponentów i subkomponentów publicznie udostępnia się jedynie nazwę i kategorię artykułu — zharmonizowany opis oparty na funkcjach i zastosowaniu z wykorzystaniem predefiniowanych kodów i opisów CN/TARIC, a także instrukcje bezpiecznego użytkowania, instrukcje rozmontowywania oraz cechy charakterystyczne. Na przykład dla zgłoszeń SCIP dotyczących roweru przesyłanych do ECHA przez kilku uczestników łańcucha dostaw nazwa zgłaszającego nie będzie udostępniana, natomiast udostępnione zostaną informacje na temat roweru, jak jego marka i model. Ponadto jeśli w skład roweru wchodzi opona określonej marki i modelu, te szczegółowe informacje również nie są udostępniane, natomiast baza danych SCIP informuje użytkownika, że opona (komponent identyfikowany na podstawie nazwy, kategorii wyrobu i kategorii materiału, a także przez cechy charakterystyczne, ilustrację i instrukcje bezpiecznego użytkowania, o ile zostały dostarczone) wchodząca w skład tego roweru zawiera określoną substancję z listy kandydackiej.

W kolejnych sekcjach zostaną omówione następujące zagadnienia:

- Czy możliwe jest zgłaszanie identycznych lub quasi-identycznych wyrobów i obiektów złożonych w ramach jednego zgłoszenia SCIP („grupowanie”)?
- Ile warstw komponentów i subkomponentów obiektu złożonego należy uwzględnić w zgłoszeniu SCIP, aby umożliwić identyfikację i „zlokalizowanie” wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej („hierarchia”)?

3.1 Kryteria „grupowania” identycznych lub quasi-identycznych wyrobów i obiektów złożonych w powiadomieniu SCIP

W niniejszej sekcji przedstawionych zostanie kilka kryteriów umożliwiających „grupowanie” w ramach zgłoszeń SCIP:

- „W pełni identycznych” wyrobów wprowadzanych do obrotu w UE w postaci własnej,
- „Quasi-identycznych” wyrobów wprowadzanych do obrotu w UE w postaci własnej,
- „Quasi-identycznych” wyrobów złożonych wprowadzanych do obrotu w UE.

3.1.1 Kryteria „grupowania” wyrobów w pełni identycznych

W tym kontekście i zgodnie z definicją „wyrobu” w rozumieniu rozporządzenia REACH (sekcja 1.3) wyroby w pełni identyczne oznaczają wyroby w postaci własnej o:

- tej samej funkcji lub tym samym zastosowaniu,
- tej samej postaci fizycznej (kształcie, powierzchni i konstrukcji) oraz
- tym samym składzie chemicznym.

Możliwe jest występowanie bardzo niewielkich różnic w formie fizycznej i składzie chemicznym, związanych z częstymi różnicami będącymi wynikiem procesów produkcji, na przykład różnic między partiami lub różnic między zakładami produkcyjnymi. Jeśli różnice te są bardzo małe, wyroby uznaje się za spełniające powyższe znaczenie wyłącznie dla potrzeb przesłania informacji w ramach tego samego zgłoszenia SCIP.

Ten sam podmiot objęty obowiązkiem może przesłać do ECHA zgłoszenie SCIP obejmujące kilka lub wiele w pełni identycznych wyrobów.

! Dyrektywa WFD nakłada wymóg przesłania jednego zgłoszenia na wyrób, nie zaś na pojedynczą jednostkę.

Przykład 2: duża liczba w pełni identycznych śrub importowanych

Spółka importuje i wprowadza do obrotu w UE dużą liczbę śrub (zawierających substancję z listy kandydackiej w stężeniu powyżej 0,1% wag.) o określonym promieniu pod łbem, długości nominalnej, długości gwintu i łbie zgodnym z ustalonymi normami.

Rysunek 8: Wyroby w pełni identyczne: śruby o określonym promieniu pod łbem, długości nominalnej, długości gwintu i łbie zgodnym z ustalonymi normami

(Fotografia: [Eliza Diamond](#), serwis [Unsplash](#))

Ponieważ wszystkie śruby (jednostki) są w pełni identycznymi wyrobami w postaci własnej zgodnie z podanym wyżej znaczeniem, wszystkie mogą być traktowane jako wyrób, co

skutkuje koniecznością przesłania do ECHA przez pojedynczy podmiot objętego obowiązkiem tylko jednego zgłoszenia SCIP, zawierającego informacje spełniające wymagania przedstawione w sekcjach 2.1 i 2.3.

3.1.2 Kryteria „grupowania” wyrobów *quasi-identycznych*

Niektóre wyroby w postaci własnej wprowadzane do obrotu w UE, choć w pełni identyczne pod względem składu chemicznego, nie mogą być uznawane za wyroby *w pełni identyczne* zgodne z opisem w poprzedniej sekcji, ale nadal mogą być przedmiotem tego samego zgłoszenia SCIP przesyłanego do ECHA, pod warunkiem spełnienia określonych kryteriów. Wyroby takie są w tym kontekście nazywane wyrobami *quasi-identycznymi* i spełniają następujące kryteria:

- mają tę samą funkcję lub takie samo zastosowanie;
- zawierają tę samą (te same) substancję(-e) z listy kandydackiej;
- są wykonane z tego samego materiału lub substancja z listy kandydackiej jest do nich wprowadzana na dalszym etapie przetwarzania z wykorzystaniem tej samej kategorii mieszaniny;
- instrukcje bezpiecznego użytkowania są takie same, co jest logiczną konsekwencją wcześniejszych kryteriów.

Wyroby *quasi-identyczne* spełniające powyższe kryteria można zgłaszać do ECHA w ramach tego samego zgłoszenia SCIP, pod warunkiem podania w tym zgłoszeniu elementów pozwalających na (komercyjną) identyfikację (rozdział 2) (na przykład nazw i identyfikatorów alfanumerycznych) **każdej podgrupy wyrobów w pełni identycznych** udostępnianych lub wprowadzanych do obrotu zgodnie z wymaganiami przedstawionymi w tabeli 2 w sekcji 2.1.1, w tym informacji sklasyfikowanych jako opcjonalne, jeśli są one wymagane do jednoznacznego zidentyfikowania tych podgrup *w pełni identycznych* wyrobów w bazie danych SCIP przez dowolnego jej użytkownika.

Przykład 2: Pierścienie uszczelniające o przekroju kołowym o różnej szerokości, średnicy lub różnym kolorze

Spółka XYZ wprowadza do obrotu w UE kilka pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym, wykonanych z tego samego materiału, zawierającego tę samą substancję z listy kandydackiej w tym samym stężeniu, lecz różniących się szerokością/grubością, średnicą i kolorem.

W katalogu firmy XYZ widnieją następujące informacje:

Pierścienie uszczelniające o przekroju kołowym

Marka: Rubber joints RJ

Materiał: kauczuk styrenowo-butadienowy (SBR), wulkanizowany

						
Średnica:	15 mm	15 mm	20 mm	20 mm	20 mm	20 mm
Grubość:	2,0 mm	2,0 mm	3,5 mm	3,5 mm	5,0 mm	5,0 mm
Kolor:	Czarny	Szary	Czarny	Szary	Czarny	Szary
Nr kat.:	15x2,0B RJ	15x2,0G RJ	20x3,5B RJ	20x3,5G RJ	20x5,0B RJ	20x5,0G RJ

W komunikacie dla konsumentów udostępnianym na podstawie artykułu 33(1) rozporządzenia REACH spółka XYZ podaje następujące informacje dodatkowe:

„Wszystkie pierścienie uszczelniające o przekroju kołowym identyfikowane numerami katalogowymi 15x2.0B RJ, 15x2.0G RJ, 20x3.5B RJ, 20x3.5G RJ, 20x5.0B RJ i 20x5.0G RJ o specyfikacjach wymienionych w załączonej karcie technicznej (zgodnych z informacją widniejącą w katalogu) zawierają w składzie chemicznym substancję: kwas 1,2-benzenodikarboksylowy, estry di-C6-8-alkilowe o łańcuchach rozgałęzionych, bogate w C7, nr WE: 276-158-1, nr CAS: 71888-89-6, występującą od 20 czerwca 2011 r. na liście kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy, podlegających procedurze udzielania zezwoleń, o klasyfikacji publikowanej na podstawie artykułu 59(10) rozporządzenia REACH na stronie internetowej ECHA; powodem wpisania substancji na tę listę jest jej klasyfikacja jako substancji „działającej szkodliwie na rozrodczość (artykuł 57c)”. Substancja ta jest obecna we wskazanych pierścieniach uszczelniających o przekroju kołowym w stężeniu powyżej 0,1% wag., a konkretniej — w minimalnym stężeniu 7% wag. i maksymalnym stężeniu 8% wag. W związku z obecnością w składzie chemicznym tych pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym wskazanej powyżej substancji z listy kandydackiej w załączonej karcie technicznej zamieszczono również stosowne instrukcje bezpiecznego użytkowania, mające zapewnić bezpieczne użytkowanie pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym w całym cyklu ich życia, także w okresie eksploatacji i na etapie odpadowania/recyklingu, oraz dających się przewidzieć nieprawidłowych zastosowań; instrukcje te są takie same dla wszystkich pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym”.

Na podstawie informacji dostarczonych przez firmę XYZ można wnioskować, że wskazane w katalogu uszczelki są wyrobami *quasi-identycznymi*, ponieważ spełniają wymagane, wymienione powyżej kryteria:

- Mają tę samą funkcję lub zastosowanie: wszystkie są pierścieniami uszczelniającymi o przekroju kołowym, które da się opisać tą samą „kategorią wyrobu”, tj. wymienionymi poniżej kodami i opisami CN/TARIC.
(na przykład
 - 4008290090 — Tworzywa sztuczne i artykuły z nich wykonane; kauczuk i artykuły z kauczuku > Kauczuk i artykuły z kauczuku > Płyty, arkusze, taśmy, pręty i kształtowniki, z gumy innej niż ebonit > Z gumy niekomórkowej > Pozostałe > Pozostałe
 - 4016930090 — Tworzywa sztuczne i artykuły z nich wykonane; kauczuk i artykuły z kauczuku > Kauczuk i artykuły z kauczuku > Pozostałe artykuły z gumy innej niż ebonit > Pozostałe > Uszczelki, podkładki i pozostałe uszczelnienia > Pozostałe)
- Zawierają tę samą (te same) substancję(-e) z listy kandydackiej: *kwas 1,2-benzenodikarboksylowy, estry di-C6-8 alkilowe o łańcuchach rozgałęzionych, bogate w C7, nr WE: 276-158-1, nr CAS: 71888-89-6*
- Są wykonane z tego samego materiału: *kauczuk styrenowo-butadienowy (SBR), wulkanizowany*
- Instrukcje bezpiecznego użytkowania są takie same: *„...W związku z obecnością w składzie chemicznym pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym wskazanej powyżej substancji z listy kandydackiej w załączonej karcie technicznej zamieszczono również stosowne instrukcje bezpiecznego użytkowania, mające zapewnić bezpieczne użytkowanie pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym w całym cyklu ich życia, także w okresie eksploatacji i na etapie odpadowania/recyklingu, oraz dających się przewidzieć nieprawidłowych zastosowań; instrukcje te są takie same dla wszystkich pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym”.*

Jeśli spółka XYZ poda w zgłoszeniu SCIP wartość „Marka: Rubber joints RJ” dla wymogu „Inna(-e) nazwa(-y) [rodzaj i wartość] oraz odpowiednie identyfikatory alfanumeryczne, na

przykład *nr kat.* dla każdej podgrupy w *pełni identycznych* wyrobów (pierścieni uszczelniających o przekroju kołowym o tej samej średnicy, grubości i tym samym kolorze) widniejących w katalogu (patrz tabela powyżej) dla wymogu „Inny(-e) identyfikator(y) wyrobu [typ i wartość]”, jak podano w tabeli 2 w sekcji 2.1.1, Wówczas wszystkie wskazane powyżej pierścienie uszczelniające o przekroju kołowym (z katalogu firmy XYZ) będą mogły zostać objęte jednym zgłoszeniem SCIP, przesyłanym do ECHA przez spółkę XYZ.

3.1.3 Kryteria „grupowania” *quasi-identycznych* obiektów złożonych

Zazwyczaj do obrotu wprowadza się dużą liczbę jednostek złożonych, mających następujące wspólne identyfikatory komercyjne (między innymi zależne od sektora lub praktyk przyjętych przez uczestników łańcucha dostaw), udostępniane na produktach, na etykietach, w katalogach lub na innych nośnikach:

- Nazwa handlowa,
- Marka,
- Model oraz
- Europejski kod towarowy.

W przypadku niektórych obiektów złożonych, jak urządzenia elektroniczne i pojazdy, na opakowanym produkcie lub jego etykiecie zazwyczaj podaje się numer seryjny lub identyfikacyjny każdej jednostki wprowadzanej do obrotu.

W wielu przypadkach jednostki obiektów złożonych wprowadzane do obrotu przez spółkę pod wspólnymi identyfikatorami komercyjnymi można podzielić na różne grupy jednostek, w których skład wchodzi te same kombinacje komponentów i subkomponentów, składające się z wyrobów jako taki zawierających substancje z listy kandydackiej (> 0,1% wag.). Te obiekty złożone — i tylko one — podlegają obowiązkowi zgłaszania do bazy danych SCIP. Jednostki tych obiektów złożonych, w których komponenty są kombinacjami wyrobów jako takich, niezawierających substancji z listy kandydackiej, nie podlegają obowiązkowi zgłaszania do bazy danych SCIP.

Dopuszcza się również do ECHA niektórych obiektów złożonych wprowadzanych do obrotu w UE, określanych terminem *quasi-identyczne* obiekty złożone w ramach pojedynczego zgłoszenia SCIP, pod warunkiem spełnienia pewnych kryteriów, podobnie jak w przypadku wyrobów *quasi-identycznych*, co zostało omówione w poprzedniej sekcji 3.1.2.

Quasi-identyczne obiekty złożone są obiektami złożonymi spełniającymi następujące kryteria:

- Obiekty złożone (jednostki) mają tę samą funkcję lub to samo zastosowanie [tj. tę samą nazwę i „kategorię wyrobu” lub te same kod(y) i opis(y) CN/TARIC];
- W skład obiektów złożonych (jednostek) wchodzi te same komponenty i subkomponenty (tj. mające tę samą funkcję/to samo zastosowanie, na podstawie poprzedniego kryterium), a w skład obiektu złożonego lub jego komponentów i subkomponentów wchodzi takie same wyroby jako takie, spełniające kryteria dla wyrobów *quasi-identycznych* podane w sekcji 3.1.2.
- Instrukcje bezpiecznego użytkowania obiektów złożonych (jednostek) wprowadzanych do obrotu są takie same, co jest logiczną konsekwencją dwóch poprzednich kryteriów.

Wyroby *quasi-identyczne* spełniające powyższe kryteria można zgłaszać do ECHA w ramach tego samego zgłoszenia SCIP **pod warunkiem podania w tym zgłoszeniu odpowiednich do identyfikacji** elementów (na przykład nazw i identyfikatorów alfanumerycznych), zgodnie z wymaganiami przedstawionymi w tabeli 2 w sekcji 2.1.1, w tym informacji sklasyfikowanych jako opcjonalne, jeśli są one wymagane do jednoznacznego zidentyfikowania tych obiektów złożonych oraz powiązanych z nimi informacji w bazie danych SCIP przez dowolnego jej użytkownika. W większości sytuacji, jak to zostanie zilustrowane w przykładzie 3 poniżej, najczęściej stosowane identyfikatory przesyłane w łańcuchu zamówień i dostępne dla

odbiorców i konsumentów wyrobów jak wymienione powyżej, nie wystarczają do spełnienia ostatniego z powyższych kryteriów.

W celu spełnienia wszystkich kryteriów wymienionych powyżej dla wyrobów *quasi-identycznych* przy przesyłaniu zgłoszenia SCIP konieczne jest podanie konkretnego głównego identyfikatora wyrobu dla każdej grupy *quasi-identycznych* obiektów złożonych, tj. dla każdej grupy jednostek zawierających unikalną kombinację komponentów i subkomponentów, w których skład wchodzi wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej (> 0,1% wag.), zgodnie z powyższymi kryteriami.

„Grupowanie” jednostek *quasi-identycznych* obiektów złożonych zgodnie z tymi kryteriami może nie być możliwe z wykorzystaniem najczęściej stosowanych w łańcuchach dostaw identyfikatorów obiektów złożonych, ponieważ aktualnie pod tymi samymi identyfikatorami (komercyjnymi) do obrotu wprowadzane mogą być obiekty złożone, różniące się pod względem składu (tj. komponenty i subkomponenty, w których skład wchodzi wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej) (na przykład jak wymieniono powyżej).

W celu lepszego zilustrowania przydatności kryteriów w definiowaniu *quasi-identycznych* obiektów złożonych i przedstawienia nieadekwatności najczęściej stosowanych na rynku praktyk identyfikacji obiektów złożonych w odniesieniu do elementów identyfikacyjnych (nazw i identyfikatorów alfanumerycznych), jakie należy zawrzeć w pojedynczym zgłoszeniu SCIP „grupującym” *quasi-identyczne* obiekty złożone, poniżej przedstawiono hipotetyczny przykład „Smartfona 100”.

Przykład 3: „Smartfon 100” ilustrujący kryteria definiowania *quasi-identycznych* obiektów złożonych do przesyłania informacji w ramach pojedynczego zgłoszenia SCIP

Spółka ZYX wprowadza do obrotu w UE 649 jednostek „Smartfona 100” podlegających obowiązkowi zgłoszenia do bazy danych SCIP, jako że każda z nich zawiera w swoich częściach składowych lub subkomponentach co najmniej jedną substancję z listy kandydackiej (> 0,1% wag.).

Komercyjny identyfikator umieszczony na samym urządzeniu, etykiecie każdej jednostki „Smartfona 100” oraz w katalogu spółki ZYX zawiera następujące informacje:

Komercyjny identyfikator „Smartfona 100”

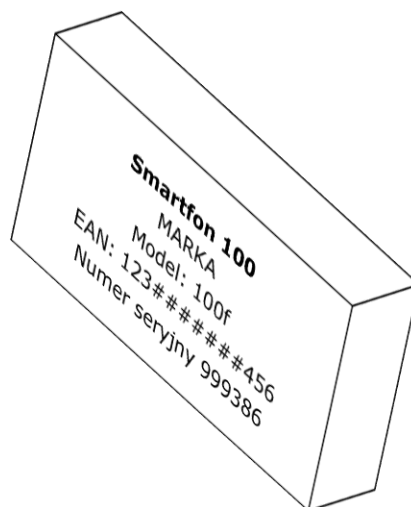
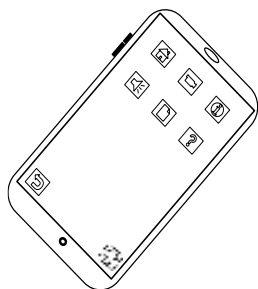
Smartfon 100

Marka: MARKA

Model: 100f

Europejski kod towarowy (EAN):

123#####456

*Uwaga: dostępne numery seryjne dla 649 sztuk
999350-999999*

Pojedyncze „Smartfony 100” udostępniane są lub wprowadzane na rynek przez spółkę ZYX pod wspólną nazwą, marką i europejskim kodem towarowym, nawet jeśli zawierają różne kombinacje komponentów i subkomponentów, w których skład wchodzi wyroby jako takie zawierające różne substancje z listy kandydackiej.

Rzeczne różne kombinacje są jednak często takie same dla różnych zestawów składanych jednostek (na przykład grupa 1, grupa 2, grupa 3), tzn. obejmują dużą liczbę jednostek wprowadzanych do obrotu z określonymi numerami seryjnymi lub numerami identyfikacyjnymi dla każdej jednostki. Numery te są również „identyfikatorami komercyjnymi” i zazwyczaj dostarczane są ze sprzedawanymi jednostkami produktowymi:

- 1. grupa jednostek „Smartfona 100” spełniających kryteria *quasi-identycznych* obiektów złożonych: 200 jednostek; numery seryjne 999350-999550;
- 2. grupa jednostek „Smartfona 100” spełniających kryteria *quasi-identycznych* obiektów złożonych: 350 jednostek; numery seryjne 999550-999900;
- 3. grupa jednostek „Smartfona 100” spełniających kryteria *quasi-identycznych* obiektów złożonych: 99 jednostek; numery seryjne 999900-999999;

W związku z tym zgodnie z powyższymi kryteriami grupowania obiektów złożonych każdą z grup (obejmującą potencjalnie dużą liczbę pojedynczych jednostek), tj. *quasi-identycznych* obiektów złożonych, można by zgłosić do bazy danych SCIP w pojedynczym zgłoszeniu, przypisując każdej grupie oddzielny główny identyfikator wyrobu (ID główny).

Jak ilustruje poniższa tabela, dla przykładu „Smartfona 100” na podstawie informacji dostarczonych przez firmę ZYX można wyróżnić trzy grupy możliwych kombinacji komponentów i subkomponentów, w których skład wchodzi wyroby jako takie zawierające różne substancje z listy kandydackiej dla „Smartfona 100”, obejmujące wymienione powyżej liczby poszczególnych. Każda z trzech grup mogłaby być przedmiotem pojedynczego zgłoszenia SCIP, co oznacza, że dla 649 jednostek wprowadzanych do obrotu przez spółkę ZYX konieczne byłoby przesłanie do ECHA jedynie trzech zgłoszeń do bazy danych SCIP. Aby przesłać do ECHA wymagane trzy zgłoszenia SCIP, spółka ZYX jako zgłaszający musi każdemu ze zgłoszeń przypisać konkretną wartość głównego identyfikatora wyrobu, jak zostało pokazane w tabeli poniżej (kolor ciemnoczerwony).

Wymagana szczegółowa identyfikacja grup jednostek „Smartfona 100” na potrzeby zgłoszeń SCIP			
Główny identyfikator wyrobu	ID główny (zestaw 1) □ (200 jednostek)	ID główny (zestaw 2) □ (350 jednostek)	ID główny (zestaw 3) □ (99 jednostki)
Smartfon 100	100-1	100-2	100-3
O Płytki obwodu drukowanego PCB	PCB-01	PCB-02	-
Ø Kondensator CAP	CAP-001	CAP-002	-
- Styk CO	CO-0001	CO-0001	-
	SVHC 1	SVHC 1	
- Obudowa CA	CA-0002	-	-
	SVHC 2		
O Bateria BAT	BAT-03	-	BAT-03
	SVHC 3		SVHC 3

SVHC = substancja wzbudzająca szczególnie duże obawy włączona do listy kandydackiej (substancja z listy kandydackiej)

Krótki opis: W skład każdego urządzenia „Smartfon 100” wchodzi dwa komponenty: płytki obwodu drukowanego PCB i bateria BAT. Baterię BAT uznaje się za wyrób w rozumieniu rozporządzenia REACH, jeśli kompozycją chemiczną stanowiącą zagrożenie jest elektrolit. Płytki obwodu drukowanego PCB jest obiektem złożonym, w którego skład jako istotny komponent (na potrzeby zgłoszenia do bazy danych SCIP) wchodzi kondensator CAP. Kondensator CAP jest obiektem złożonym zawierającym dwa istotne komponenty (na potrzeby zgłoszenia do bazy danych SCIP): styk CO i obudowa CA. Bateria BAT-03 jest istotna tylko dla 200 jednostek z grupy 1 o głównym identyfikatorze wyrobu (ID główny) 100-1 oraz dla 99 jednostek z grupy 3 o ID głównym 100-3, jako że bateria BAT-03 zawiera w elektrolicie substancję z listy kandydackiej SVHC 3. Płytki obwodu drukowanego PCB-01 jest istotna tylko dla 200 jednostek z grupy 1 o ID głównym 100-1, jako że w jej skład wchodzi kondensator CAP-001 zawierający styk CO-0001 z substancją z listy kandydackiej SVHC 1 oraz obudowa CA-0002 z substancją z listy kandydackiej SVHC 2. Płytki obwodu drukowanego PCB-02 jest istotna tylko dla 350 jednostek z grupy 2 o ID głównym 100-2, jako że w jej skład wchodzi kondensator CAP-002 zawierający styk CO-0001 z substancją z listy kandydackiej SVHC 1.

Jak pokazuje przedstawiony tu przykład „grupowania” jednostek quasi-identycznych obiektów złożonych „Smartfon 100”, istnieje prawdopodobnie niezgodność między wspólną identyfikacją urządzeń udostępnianą lub przekazywaną odbiorcom (tych urządzeń w łańcuchu dostaw) i konsumentom — w przypadku udostępniania tych urządzeń lub wprowadzania ich na rynek — a niezbędną identyfikacją opartą na wspólnych danych, jaką należy podać w zgłoszeniu do bazy danych SCIP w zakresie składu (tj. komponentów i subkomponentów z wyrobami jako takimi zawierającymi substancje z listy kandydackiej).

! Należy unikać wielokrotnego przesyłania do bazy SCIP tych samych danych dla jednostek obiektów złożonych spełniających kryteria *quasi-identycznych* obiektów złożonych jak wymienione powyżej. Dyrektywa WFD nakłada wymóg przesłania jednego zgłoszenia na wyrób, nie zaś na jednostkę. W związku z tym jeśli obiekt złożony ma ten sam skład w zakresie komponentów i subkomponentów z tymi samymi wyrobami jako takimi zawierającymi te same substancje z listy kandydackiej, należy przedłożyć tylko jedno zgłoszenie do bazy danych SCIP dla wszystkich jednostek o tym samym składzie, zgodnie z kryteriami określonymi powyżej dla *quasi-identycznych* obiektów złożonych, pod warunkiem uwzględnienia wszystkich koniecznych wymagań identyfikacyjnych (na przykład głównego identyfikatora i ewentualnie innych identyfikatorów wyrobu).

Aby umożliwić użytkownikom bazy danych SCIP (na przykład odbiorcom i konsumentom) zidentyfikowanie, który zestaw danych (identyfikowany w bazie SCIP na podstawie głównego identyfikatora wyrobu) jest powiązany z określonym obiektem złożonym (jednostką produktową), który mają zamiar nabyć, konieczne jest przekazanie lub udostępnienie

uczestnikom łańcucha dostaw i konsumentom niezbędnych identyfikatorów (tj. nazw(y) i identyfikatorów (alfa)numerycznych) obiektu złożonego, dla którego przesyła się do ECHA dane zgłoszenie. Na przykład spółka ZYX (z przykładu 3 powyżej), wprowadzając do obrotu lub udostępniając urządzenia „Smartfon 100”, powinna uwzględnić dodatkowe identyfikatory (na przykład główny identyfikator wyrobu dla każdej grupy jednostek objętych tym samym zgłoszeniem do bazy danych SCIP) lub zaadaptować identyfikatory przekazywane konsumentom lub uczestnikom łańcucha dostaw. Oznacza to, że zidentyfikowanie wszystkich jednostek „Smartfon 100” na podstawie tej samej marki, tego samego modelu i europejskiego kodu towarowego (EAN) wydaje się wystarczające, by użytkownik bazy danych SCIP mógł stwierdzić, który zestaw danych w zgłoszeniu SCIP (identyfikowany w bazie danych SCIP przy użyciu głównego identyfikatora wyrobu) jest powiązany z grupą jednostek produktowych, którą ma zamiar pozyskać, wprowadzić do obrotu lub kupić.

Rekomendacja w zakresie identyfikatorów dostępnych dla konsumentów i uczestników łańcuchów dostaw dla *quasi-identycznych* obiektów złożonych (kilku lub wielu jednostek) przedkładanych w ramach tego samego zgłoszenia do bazy danych SCIP:

Progresywne uwzględnianie głównego identyfikatora wyrobu lub innego konkretnego identyfikatora podanego w zgłoszeniu SCIP jako elementu identyfikacyjnego *quasi-identycznych* obiektów złożonych przy ich udostępnianiu lub wprowadzaniu do obrotu w celu udostępnienia tego identyfikatora uczestnikom łańcucha dostaw i konsumentom sprawdzającym zawartość bazy danych SCIP.

Możliwe byłoby na przykład wymaganie od spółek stopniowego, odpowiedniego dostosowania identyfikacji tych obiektów złożonych (na przykład nazw lub identyfikatorów (alfa)numerycznych) przy udostępnianiu ich lub wprowadzaniu do obrotu w UE, z uwzględnieniem danych przesyłanych do bazy SCIP.

Rekomendacja ta umożliwi zidentyfikowanie w bazie danych SCIP obiektu złożonego, w którego skład wchodzi wyrób zawierający substancję z listy kandydackiej, z którą powiązane są informacje na temat bezpiecznego użytkowania. Zapewnia ona, że wszyscy uczestnicy łańcucha dostaw i konsumenci na właściwym dla siebie etapie stosują środki zarządzania ryzykiem wynikające z obecności w wyrobach substancji z listy kandydackiej, by zagwarantować bezpieczne użytkowanie tych wyrobów. Zidentyfikowanie danych powiązanych z konkretnym produktem wprowadzanym do obrotu, potencjalnie uzupełnione o inne działania podejmowane z własnej inicjatywy może również pozwolić niektórym podmiotom gospodarującym odpadami (na przykład podmiotom rozmontowującym i uczestnikom zajmującym się przygotowaniem całego produktu lub niektórych jego działających komponentów do ponownego użycia) na zidentyfikowanie i podjęcie skutecznej metody utylizacji odpadów zawierających substancje z listy kandydackiej na etapie, gdy dany produkt stanie się odpadem.

Zalecenie to ułatwia również zrealizowanie jednego z głównych zadań bazy danych SCIP, jakim jest umożliwienie świadomych wyborów zakupowych, dla których warunkiem wstępnym jest, by użytkownik bazy danych znał konkretny identyfikator pozwalający wyszukać konkretny produkt w bazie danych SCIP i stwierdzić obecność bądź nieobecność — w wyrobach wchodzących w skład tego produktu (*quasi-identycznego* obiektu złożonego) — substancji z listy kandydackiej.

3.1.4 Podejścia zalecane przez ECHA: „Grupowanie” wyrobów w pełni identycznych, wyrobów *quasi-identycznych* i *quasi-identycznych* obiektów złożonych w zgłoszeniu do bazy danych SCIP

ECHA **zaleca jedynie** „grupowanie” w jednym zgłoszeniu do bazy danych SCIP wyrobów w pełni identycznych (sekcja 3.1.1), wyrobów *quasi-identycznych* (sekcja 3.1.2) i wyrobów *quasi-identycznych* (sekcja 3.1.3) zgodnie z kryteriami opisanymi powyżej. Pozwala to na istotne (na przykład od 10- do 100-krotnego) zmniejszenie liczby wymaganych zgłoszeń, a tym samym — obciążenia przemysłu. Gwarantuje to również wprowadzanie do bazy danych SCIP informacji o większym znaczeniu dla konsumentów lub podmiotów gospodarujących odpadami, gdyż podanie informacji dla poziomu zbyt rozdrobnionego (na przykład dla poziomu pojedynczej jednostki produktowej/poziomu numeru seryjnego) może skutkować powstaniem „zwałowiska danych” zgodnie z definicją poniżej.

 ECHA przyznaje, że istnieje szczątkowe ryzyko, nawet w przypadku zastosowania zawartych w niniejszym dokumencie rekomendacji dotyczących „grupowania”, kiedy duża ilość danych wymagających przechowywania i przetwarzania przez ECHA będzie przyczyną opóźnień w przetwarzaniu.

Kryteria przedstawione we wcześniejszych sekcjach dla wyrobów *w pełni* identycznych (sekcja 3.1.1), wyrobów *quasi-identycznych* (sekcja 3.1.2) i *quasi-identycznych* obiektów złożonych (sekcja 3.1.3) w pojedynczych zgłoszeniach SCIP mogą być postrzegane zgodnie ze ścisłym odczytaniem tekstu prawnego i definicji wyrobu, a także obowiązków dotyczących raportowania informacji na podstawie artykułu 33 rozporządzenia REACH i dyrektywy WFD, pod warunkiem że w zgłoszeniach podane zostaną właściwe elementy identyfikacyjne (na przykład nazwy i identyfikatory alfanumeryczne) dla każdego wyrobu lub obiektu złożonego (z użyciem odpowiedniej kombinacji nazw i identyfikatorów alfanumerycznych w formacie SCIP). Pozwoli to na zidentyfikowanie i zgłoszenie wszystkich wyrobów przy jednoczesnym zgrupowaniu ich w pojedynczym zgłoszeniu.

Z wyjątkiem przypadków dotyczących wysoce niestandardowych produktów, takich jak samoloty, laboratoryjny sprzęt badawczy, część sprzętu medycznego czy satelity, należy unikać podawania informacji na poziomie „pojedynczej jednostki produktowej” lub numeru seryjnego, gdyż:

- Podawanie takich informacji prowadziło do olbrzymiego namnożenia takich samych danych („zwałowisko danych”), przez co użytkownicy bazy nie mogliby się już poruszać z uwagi na trudność znalezienia właściwych danych na właściwym poziomie rozdrobnienia (na przykład kwerenda „Smartfon 100” dałaby w odpowiedzi dziesiątki lub setki tysięcy wyników zamiast 10–100 możliwych wariantów).
- Podejście obejmujące skopiowanie istniejących danych bez ich dostosowania do bazy danych SCIP może dla niektórych sektorów, które dysponują już dużą ilością danych, wydawać się „łatwe”, lecz z pewnością nie będzie łatwe dla większości innych sektorów, w których dane te nie są łatwo dostępne. Bez dostosowania opisów przesłane dane nie będą zaś zrozumiałe dla użytkowników zewnętrznych. W związku z tym wewnętrzne dane posiadane przez spółkę powinny zostać dostosowane tak, by były zrozumiałe dla konsumentów i podmiotów gospodarujących odpadami;
- W przypadku raportowania na odpowiednio szczegółowym poziomie istniałaby możliwość pozyskania z portalu udostępniającego informacji handlowych szczególnie chronionych, takich jak liczba jednostek sprzedawana na rynku w UE.
- Raportowanie takie doprowadziłoby również do powstania w bazie SCIP ilości danych, którymi zarządzanie byłoby niemożliwe, oraz ryzyka, że czas przetwarzania kwerend i objętość wyników podważałyby sens istnienia bazy danych (na przykład w wyniku kwerendy na temat określonego modelu smartfona otrzymano by sto tysięcy lub więcej identycznych wyników).

 Z tych względów należy unikać wielokrotnego przesyłania do bazy SCIP tych samych danych dotyczących wyrobów *w pełni* identycznych (sekcja 3.1.1), wyrobów *quasi-identycznych* (sekcja 3.1.2) oraz *quasi-identycznych* obiektów złożonych (sekcja 3.1.3) w zbędnych zgłoszeniach SCIP. Dyrektywa WFD nakłada wymóg przesłania jednego zgłoszenia na wyrób, nie zaś na jednostkę. W związku z tym dla jednostek obiektu złożonego, o tym samym składzie komponentów i subkomponentów, z tymi samymi wyrobami jako takimi zawierającymi te same substancje z listy kandydackiej, należy przedłożyć tylko jedno zgłoszenie do bazy danych SCIP dla wszystkich tych jednostek o tym samym składzie, zgodnie z kryteriami określonymi w sekcji 3.1.3 dla *quasi-identycznych* obiektów złożonych z uwzględnieniem wszystkich koniecznych wymagań identyfikacyjnych (na przykład głównego identyfikatora i ewentualnie innych identyfikatorów wyrobu). Jeśli zostanie to uznane za konieczne, ECHA może rozważyć zniechęcanie użytkowników do przesyłania dużych objętościowo zgłoszeń, zawierających t

same dane, którym można zapobiec, stosując kryteria „grupowania” z sekcji 3.1.1, 3.1.2 i 3.1.3, z wykorzystaniem środków technicznych.

3.1.5 Obowiązki państw członkowskich: transpozycja i egzekucja artykułu 9(1)(i) dyrektywy WFD.

Artykuł 9(1)(i) dyrektywy WFD rozszerza nałożony przez artykuł 33 rozporządzenia REACH na dostawców wyrobów obowiązek przekazywania uczestnikom łańcucha dostaw oraz konsumentom (na żądanie) – na określonych warunkach – informacji na temat obecności w ich wyrobach substancji z listy kandydackiej o wymóg przesłania tych informacji również do ECHA.

Kryteria wymienione w sekcjach 3.1.1, 3.1.2 i 3.1.3, a także rekomendacje przedstawione w sekcji 3.1.4 zostały ustanowione przez ECHA w ramach interpretacji zadania nałożonego na Agencję przez artykuł 9(2) dyrektywy WFD.

Obowiązki nakładane przez dyrektywę muszą być przetransponowane na prawo krajowe państw członkowskich UE; egzekucja tego prawa jest obowiązkiem poszczególnych państw członkowskich. Również obowiązkiem państw członkowskich jest udzielenie spółkom odpowiednich porad lub rekomendacji oraz wdrożenie obowiązku przesyłania zgłoszeń do bazy danych SCIP na podstawie prawa krajowego. W związku z tym umożliwienie (lub niemożliwienie) „grupowania” z wykorzystaniem głębiej sięgającego podejścia „grupującego” jest obowiązkiem wszystkich państw członkowskich. Najodpowiedniejsze jest podejście oparte na „reprezentatywnym wyrobie”, opisane i zilustrowane w załączniku 2. Z podejścia takiego mogą skorzystać podmioty objęte obowiązkiem zgłoszeń w każdym z poszczególnych państw członkowskich UE w wyjątkowych i uzasadnionych przypadkach, takich jak:

- określone produkty wyjątkowo złożone i dostosowywane do potrzeb użytkownika (na przykład samoloty, laboratoryjny sprzęt badawczy, część sprzętu medycznego czy satelity),
- niektóre obiekty bardzo złożone (na przykład niektóre urządzenia elektroniczne, pojazdy silnikowe), jedynie tymczasowo i na własne ryzyko spółki, szczególnie gdy spółka dostarcza te produkty w różnych państwach członkowskich, z progresywnym dostosowywaniem informatycznych narzędzi śledzących i metod raportowania w stopniu umożliwiającym uzyskanie zgodności z kryteriami grupowania *quasi-identycznych* obiektów złożonych.

Podejścia te, w tym podejście oparte na „reprezentatywnym wyrobie” opisane w załączniku 2, rodzą pytania co do zgodności ze ścisłym odczytaniem tekstu prawnego i definicji „wyrobu” w rozumieniu rozporządzenia REACH, a także obowiązków raportowania nakładanych przez artykuł 33 rozporządzenia REACH i artykuły 9(1)(i) i 9(2) dyrektywy WFD. Maja one również wpływ na użyteczność danych dla docelowych adresatów bazy danych SCIP, tzn. podmiotów gospodarujących odpadami i konsumentów. Z tego względu ECHA nie rekomenduje podejścia opartego na „reprezentatywnym wyrobie” lub głębiej sięgających podejść do „grupowania” wyrobów.

3.2 Ile warstw komponentów i subkomponentów obiektu złożonego należy objąć raportowaniem w zgłoszeniu SCIP („hierarchia”)?

Poniżej omówiono zagadnienie, ile warstw komponentów i subkomponentów obiektu złożonego trzeba uwzględnić w zgłoszeniu SCIP, aby umożliwić identyfikację i „zlokalizowanie” wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej („hierarchii”).

Na podstawie kwestii praktycznych stanowczo zaleca się uwzględnienie liczby warstw odzwierciedlających wchodzące w skład wyroby i obiekty złożone, a także wprowadzanie subkomponentów i komponentów do obiektu złożonego na każdym etapie składania. Oznacza to uwzględnienie w zgłoszeniach SCIP potrzebnych warstw na podstawie śledzenia komponentów wprowadzanych na rynek i umieszczanych w składzie obiektów złożonych na każdym etapie składania. Podejście to zostało przedstawione na rysunku 9 z wykorzystaniem przykładu (hipotetycznego) roweru jak na rysunku 3. Opisywane zalecenie nie oznacza jednak,

że podmiot objęty obowiązkiem nie powinien w poszczególnych przypadkach przeprowadzać zindywidualizowanej oceny najlepszego podejścia do uwzględnienia w zgłoszeniu SCIP liczby warstw, umożliwiającej identyfikację i „lokalizację” wyrobu zawierającego substancję z listy kandydackiej w obiekcie złożonym przez dowolnego użytkownika bazy danych SCIP, w szczególności przez podmioty gospodarujące odpadami i konsumentów.

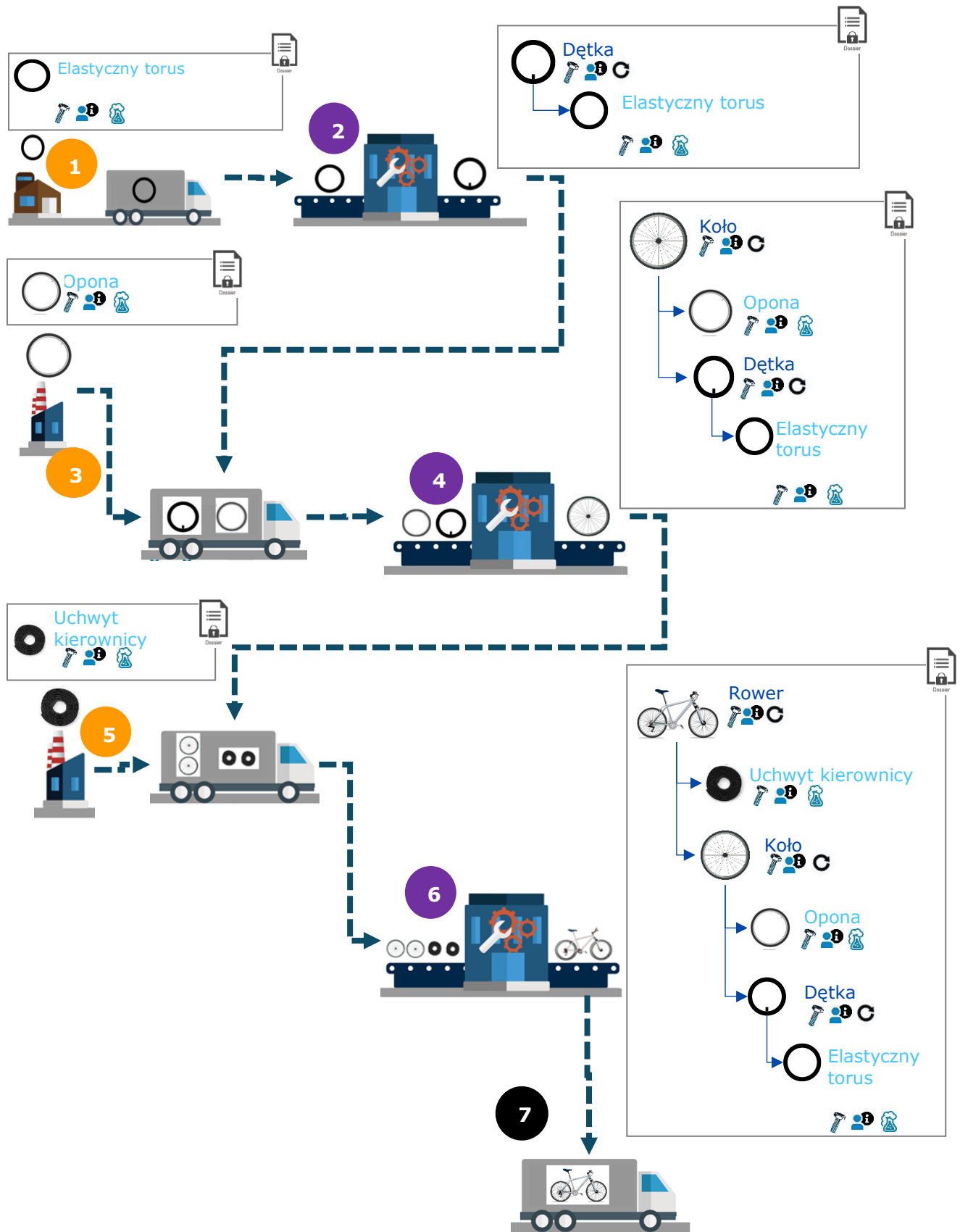
Dzięki śledzeniu komponentów wprowadzanych na rynek i umieszczanych w składzie obiektów złożonych na każdym etapie procesu składania możliwe jest umieszczenie w bazie SCIP informacji na temat każdego komponentu na podstawie nazwy (wymóg „nazwa wyrobu” podany w tabeli 2, sekcja 2.1.1) i kategorii wyrobu — kod i opis CN/TARIC (wymóg „kategoria wyrobu” podany w tabeli 2, sekcja 2.1.1) — dla każdego komponentu użytego na danym etapie procesu składania.

Zaleca się, by informacje te były przekazywane klientom, i tak dalej, przez każdego dostawcę po każdym etapie składania produktu. Ułatwiają one przygotowywanie i przesyłanie zgłoszeń SCIP przez tych klientów.

ECHA opracowała rozwiązania technologiczne (tj. uproszczone zgłoszenia SCIP (SSN) i „Odwołania” w zgłoszeniach SCIP), które mogą zostać wykorzystane z własnej inicjatywy, by umożliwić dostawcom wyrobów (na przykład dystrybutorom, podmiotom „składającym”) odwoływanie się do danych już przesłanych do ECHA przez inne podmioty objęte obowiązkiem przesyłania zgłoszeń.⁴⁶ Narzędzia te ułatwiają przesyłanie do ECHA zgłoszeń SCIP przy jednoczesnym zachowywaniu spójności przesyłanych informacji dzięki unikaniu wielokrotnego raportowania tych samych danych, a tym samym ograniczaniu zbędnego administracyjnego obciążenia podmiotów objętych obowiązkiem przesyłania zgłoszeń. „Odwołania” w zgłoszeniach SCIP umożliwiają podmiotowi składającemu przytoczenie w zgłoszeniu dla składanego obiektu złożonego informacji o częściach składowych obiektów złożonych (o wyrobach jako takich czy obiektach złożonych), zgłoszonych już do ECHA przez dostawcę na wcześniejszym etapie łańcucha dostaw lub przez sam podmiot objęty obowiązkiem przesyłania zgłoszeń. W związku z tym „Odwołania” mogą w znacznym stopniu wspomagać podejście polegające na ustaleniu „hierarchii” w łańcuchu dostaw.

⁴⁶ Dalsze informacje na temat uproszczonych zgłoszeń SCIP (SSN) i „Odwołań” w zgłoszeniach SCIP można znaleźć na stronie internetowej ECHA ([strona internetowa SCIP](#)).

Rysunek 9: Ilustracja zalecanego podejścia do ustalenia „hierarchii” w ramach zgłoszenia SCIP (przykład roweru przedstawionego na rysunku 3)

Załącznik 1 Kategorie materiałów w zgłoszeniach SCIP

A1-1. Wprowadzenie

Niniejszy załącznik zawiera listę kategorii materiałów, z których należy korzystać przy przesyłaniu zgłoszeń do bazy danych SCIP, by informować o materiale, z którego wykonany jest wyrób, zgodnie z wymogiem „kategoria materiału”, określonym w tabeli 6 w sekcji 2.3.1 i wchodzącym w skład formatu SCIP.

Znowelizowana Dyrektywa ramowa w sprawie odpadów [2008/98/WE](#) (WFD) w artykule 9(2) nakłada na ECHA obowiązek ustanowienia bazy danych wyrobów zawierających substancje z listy kandydackiej ([bazę danych SCIP](#)) i udostępnienia tych informacji podmiotom gospodarującym odpadami i konsumentom.

Wydany przez Komisję „*Nieoficjalny dokument ws. wdrożenia artykułów 9(1)(i) i 9(2) znowelizowanej Dyrektywy ramowej w sprawie odpadów 2008/98/WE*” (dystrybuowany wśród członków grupy CARACAL i Grupy Ekspertów ds. Gospodarowania Odpadami w czerwcu 2019 r., kod pozycji Ares(2019)3936110) stwierdza, że dostawcy wyrobów podlegających obowiązkowi określone w artykule 9(1)(i) dyrektywy WFD, zwani dalej podmiotami objętymi obowiązkiem, muszą — jeśli w przypadku „informacji istotnych dla identyfikacji wyrobu” „nazwa substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, zakres jej stężeń i lokalizacja” są niewystarczające” — podać „inne informacje na temat bezpiecznego użytkowania wyrobu, w szczególności dostępne informacje ważne dla zapewnienia prawidłowego postępowania z wyrobem, gdy stanie się odpadem”.

Na podstawie definicji wyrobu w rozumieniu rozporządzenia REACH (artykuł 3(3)) wyroby można odróżniać od siebie na podstawie ich funkcji (i zastosowania), składu chemicznego i postaci fizycznej (kształtu, powierzchni lub konstrukcji). Jeśli wyroby mają te same funkcję i zastosowania, oprócz innych cech charakterystycznych związanych z kształtem, do zidentyfikowania na etapie wyboru konkretnego wyrobu kupowanego przez producentów i podmioty składające w dalszych ogniwach łańcucha dostaw, użytkowników końcowych (profesjonalnych i przemysłowych) oraz konsumentów ważna — o ile nie wręcz konieczna — jest informacja o materiale, z którego dany wyrób jest wykonany (częściowa informacja o składzie chemicznym). Na przykład blaty biurek mają te same funkcje i zastosowania i można je rozróżnić tylko na podstawie materiału, z którego są wykonane (na przykład tworzywo sztuczne PCW, szkło borokrzemianowe, drewno) oraz innych cech charakterystycznych, jak wymiary. Kiedy wyroby stają się odpadami, często są rozdzielane lub sortowane przez użytkowników końcowych i konsumentów do strumieni materiałowych, poddawanych dalszym procesom i utylizacji przez podmioty gospodarujące odpadami. Identyfikacja materiału, z którego wykonany jest wyrób, pozwala podmiotom gospodarującym odpadami na zidentyfikowanie strumieni materiałowych zasilanych przez wyroby zawierające substancje z listy kandydackiej. W związku z tym informacje takie mają znaczenie dla podmiotów gospodarujących odpadami, profesjonalnych i przemysłowych użytkowników końcowych oraz konsumentów.

W celu stworzenia bazy danych SCIP informacje na temat materiału, z którego wykonany jest wyrób, zostały włączone w charakterze (alternatywnego) wymogu obowiązkowego (tabela 6 w sekcji 2.3.1), ponieważ powinna to być informacja dostępna podmiotom objętym obowiązkiem przesyłania zgłoszeń i uznaje się ją za niezbędną do zidentyfikowania i rozróżnienia wyrobów oraz zapewnienia prawidłowej utylizacji wyrobów, gdy staną się one odpadami. Ten rodzaj informacji jest zazwyczaj częścią wymagań technicznych i jakościowych wyznaczanych przez normy obowiązujące dla poszczególnych produktów. Informacje te są dostępne unijnym wytwórcom wyrobów, ponieważ to oni wybierają surowce do produkcji swoich wyrobów. Informacje te powinny również być dostępne unijnym importerom wyrobów i kolejnym dostawcom w łańcuchach dostaw. Często informacje te są udostępniane uczestnikom łańcuchów dostaw i konsumentom już na etykietach i w katalogach.

Istnieją przepisy dotyczące określonych produktów oraz odpadów, w których korzysta się z kategorii materiałów (na przykład materiały przeznaczone do kontaktu z żywnością, [lista odpadów](#) określona dyrektywą WFD, dyrektywą 94/62/WE w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych), jednak nie zostały one zharmonizowane. W związku z rozporządzeniem REACH, rozdział R.12: Opis zastosowań [Poradnika na temat wymagań informacyjnych i oceny bezpieczeństwa chemicznego](#) zawiera w ramach używanego do opisu zastosowań substancji chemicznych systemu deskryptorów „kategorie wyrobów” (AC) oparte na użytych materiałach.

Następna sekcja załącznika dotyczy nadrzędnych kategorii materiałów oraz odpowiednich podkategorii listy kategorii materiałów, które należy stosować w zgłoszeniach do bazy danych SCIP (wymóg „kategoria materiału” w tabeli 6, sekcja 2.3.1). Sekcja A1-2 dotyczy wymagania w zakresie dodatkowych cech charakterystycznych materiału przedstawionego w tej samej tabeli 6 w sekcji 2.3.1.

Mieszanki jako takie są wyłączone z bazy danych SCIP. Jak to zostało jednak wyjaśnione w sekcji 2.3.1.3, substancja z listy kandydackiej może wejść w skład wyrobu(-ów) w wyniku użycia zawierającej tę substancję mieszanki na dalszym etapie przetwarzania tego wyrobu lub na etapie łączenia dwóch lub większej liczby wyrobów w obiekt złożony. W takich przypadkach podmioty objęte obowiązkiem przesyłania zgłoszeń powinny wskazać „kategorię mieszanki” z europejskiego systemu kategoryzacji produktów (EuPCS), w wyniku której użycia substancja z listy kandydackiej została wprowadzona do zgłaszanego(-ych) wyrobu(-ów). Jest to alternatywny wymóg obowiązkowy w stosunku do wymogu określenia „kategorii materiału” (tabela 6 w sekcji 2.3.1). Stosowany w zgłoszeniach SCIP wymóg dotyczący „kategorii mieszanki” nie wszedł w zakres niniejszego załącznika, ponieważ szczegółowe informacje o systemie EuPCS dostępne są na stronie internetowej [Ośrodków zatruc](#).

A1-2. Nadrzędne kategorie i podkategorie materiałów

Istnieje 11 nadrzędnych kategorii materiałów, wymienionych poniżej w tabeli A1-1. Wchodzące w ich skład podkategorie zostały wymienione w tabelach uzupełniających w dokumencie „Lista kategorii materiałów i dodatkowych cech charakterystycznych materiałów uwzględnianych w formacie SCIP”, do którego dostęp możliwy jest przez łącze w sekcji A1-4. Kategorie te zostały opracowane z myślą o identyfikacji wyrobów na podstawie rodzaju materiału, z którego są wykonane (matrycę), oraz w charakterze pomocy w prawidłowej utylizacji wyrobów, gdy staną się odpadami. W tabeli 1 przedstawiono również odpowiadające proponowanym kategoriom kategorie wyrobów określone w poradniku ECHA R12 oraz rodzaje odpadów określonymi w wykazie odpadów (Decyzja 2014/955/UE).

Tabela A1-1. Nadrzędne kategorie materiałów

Kategoria	Odpowiadające kategorie odpadów w poradniku R12 ECHA	Odpowiadające kody w Wykazie odpadów (na przykład)
1. Ceramika	AC4	0802, 1012, 1701
2. Szkło	AC4	1011, 1501, 1601, 1702, 1912, 2001
3. Skóra i skóry surowe	AC6	0401, 200111
4. Metale	AC7	0201, 0603, 0604, 1003, 1004, 1005, 1006, 1007, 1008, 1101, 1102, 1201, 1501, 1601, 1603, 1608, 1611, 1704, 1910, 1912, 2001
5. Papier i tektura	AC8	0303, 1501, 1901, 1912, 2001
6. Tworzywa sztuczne (i polimery)	AC13	0201, 0702, 1201, 1501, 1601, 1702, 1912, 2001
7. Kauczuki i elastomery	AC10	0702, 1912
8. Kamień, gips i cement	AC4	0104, 1012, 1013, 1705, 1912, 2001

9. Włókna tekstylne i inne włókna	(AC5)	0402, 0702, 1501, 1912, 2001
10. Drewno i korek	AC11	0301, 0302, 0704, 1501, 1702, 1912, 2001
11. Pozostałe:	AC0	

W zgłoszeniach do bazy danych SCIP minimalne informacje, jakie należy przesłać dla materiału, z którego wykonany jest wyrób, dotyczą poziomu nadrzędnych kategorii materiałów, wymienionych w tabeli powyżej oraz ich następnym podkategorii, tj. informacji z poziomów 1 i 2. Dalsze określanie materiału na podstawie subkategorii poziomu 3 odbywa się wyłącznie z inicjatywy zgłaszającego, o ile informacje takie są dla niego dostępne.

Dla materiałów kompozytowych dalsze informacje występują w dokumencie „Lista kategorii materiałów i dodatkowych cech charakterystycznych materiałów uwzględnianych w formacie SCIP”, do którego dostęp możliwy jest przez łącze w sekcji A1-4.

A1-3. Dodatkowe cechy charakterystyczne materiału, z którego wykonany jest wyrób

Poza wskazaniem kategorii/podkategorii materiału, z którego wykonany jest wyrób, podmiot ma obowiązek przesłać zgłoszenie i może udzielić dodatkowych informacji określonych jako „dodatkowe cechy charakterystyczne materiału” w tabeli 6, sekcja 2.3.1. Dostęp do wykazu dodatkowych cech charakterystycznych materiałów uwzględnionych w formacie SCIP możliwy jest przez łącze w sekcji A1-4.

A1-4. Wykaz kategorii materiałów i dodatkowych cech charakterystycznych materiałów uwzględnionych w formacie SCIP

Wykaz kategorii materiałów i dodatkowych cech materialnych w tym formacie SCIP, jak również przykłady, jest dostępny pod adresem:

https://echa.europa.eu/documents/10162/6205986/material_categories_for_the_scip_databases_pl.pdf/0c5644c8-9d0f-50ef-e4b7-268e117c61e6?t=1672754398301.

Załącznik 2 Podejście do „grupowania” wyjątkowo złożonych obiektów na podstawie wyrobów reprezentatywnych

Elastyczność formatu SCIP, który został opracowany z myślą o przyjmowaniu raportów przez wiele sektorów przemysłowych, umożliwia stosowanie głębiej sięgających podejść do „grupowania” danych, co może teoretycznie jeszcze bardziej radykalnie zmniejszać objętość zgłoszeń. Jak stwierdziła ECHA, najodpowiedniejsze z możliwych podejść do „grupowania” danych jest oparte na wyrobie reprezentatywnym. Nie jest to jednak podejście rekomendowane przez ECHA (patrz sekcja 3.1.5).

Podejście oparte na wyrobie reprezentatywnym

W tym podejściu wyroby w obiektach złożonych zawierające w składzie różne substancje z listy kandydackiej przesyłane są w zgłoszeniu do bazy danych SCIP pod rodzajową identyfikacją wspomnianych obiektów złożonych. Komponenty i subkomponenty identyfikowane są w zgłoszeniu SCIP przy użyciu pojedynczej nazwy i identyfikatora głównego. Na przykład podmiot składający wprowadza do danego urzędnictwa elektronicznego baterie; jeśli podzbiór tych baterii pochodzący od jednego dostawcy zawiera substancję z listy kandydackiej 1, a drugi podzbiór baterii — pochodzący od innego dostawcy — zawiera substancję z listy kandydackiej 2, podmiot składający może w zgłoszeniu SCIP zaraportować oba podzbiory baterii pod jednym, wspólnym identyfikatorem baterii (jedna nazwa i jeden identyfikator główny, a co za tym idzie — jedno zgłoszenie), niezależnie od tego, czy konkretna bateria należy do jednego, czy do drugiego podzbioru, jak to zilustrowano poniżej:

- Urządzenie elektroniczne EDZ (identyfikator główny 110)
 - Bateria BAT-H (identyfikator główny BAT-H020)
 - Bateria BATZ1 (identyfikator główny BAT001)
 - Substancja z listy kandydackiej 1
 - Bateria BATW2 (identyfikator główny BAT002)
 - Substancja z listy kandydackiej 2

W każdym przypadku, oprócz zgłoszenia przesyłanego przez podmiot składający urządzenie elektroniczne, również producenci baterii z powyższego przykładu będą musieli przesłać dwa zgłoszenia dla różnych rodzajów baterii, tj. dla każdego rodzaju baterii, który dostarczą podmiotowi składającemu urządzenie elektroniczne.

Zalety i wady podejścia:

- Radykalnie zmniejsza liczbę zgłoszeń sporządzanych przez sektor przemysłowy. [na przykład dla „Smartfona 100” z przykładu 3 w sekcji 3.1.3 od spółki wymagane byłoby przesłanie jednego zgłoszenia dla „Smartfona 100”, w przeciwieństwie do jednego zgłoszenia dla każdej możliwej kombinacji różnych komponentów zawierających substancje SVHC (jednego dla „Smartfona 100-1”, jednego dla „Smartfona 100-2” i jednego dla „Smartfona 100-3”)].
- W podejściu tym podmiot przemysłowy zobowiązany jest do stworzenia hipotetycznego obiektu złożonego (dla przykładu powyżej: „Bateria BAT-H (identyfikator główny BAT-H020)”) Informacje o możliwych kombinacjach komponentów lub subkomponentów, na przykład pochodzących od wielu dostawców lub z wielu źródeł, powiązane są z tym („macierzystym”) obiektem złożonym jako informacje dotyczące jego komponentów (dla przykładu powyżej: BATZ1 i BATW2, zawierające różne substancje z listy kandydackiej, pochodzące od różnych dostawców, powiązane są jako komponenty baterii BAT-H). W związku z powyższym w porównaniu z jeszcze głębiej sięgającymi podejściami grupującymi opisywane podejście może działać jako zachęta do adaptowania i poprawy jakości danych dla komponentów i subkomponentów obiektów złożonych. Może ono obniżyć ryzyko włączenia do bazy danych informacji niezrozumiałych dla użytkowników, szczególnie w zakresie identyfikacji komponentów, subkomponentów i wyrobów wchodzących w skład wyrobów.

- W porównaniu z innymi, głębiej sięgającymi podejściami do „grupowania”, omawiane podejście umożliwia korzystanie z „Odwołań”⁴⁶ w charakterze opcji umożliwiającej odsyłanie do danych przesłanych już do bazy danych SCIP przez dostawców na wcześniejszych etapach łańcucha dostaw (w przykładzie poniżej: przez dostawców baterii BATZ1 i BATW2).
- Jest jednak oczywiste, że przedstawione rozwiązanie wiąże się również z ryzykiem, które może nawet godzić w cele bazy danych: na przykład podmioty gospodarujące odpadami i konsumenci dowiedzą się jedynie, że wyrób lub produkt „może zawierać” substancję z listy kandydackiej, jednak nie będą w 100% pewni, czy model w ich rękach zawiera taką substancję, czy nie. Dla niektórych podmiotów gospodarujących odpadami ten poziom informacji może okazać się wystarczający, jednak prawdopodobnie nie będzie tak w przypadku podmiotów rozmontowujących i podmiotów gospodarujących odpadami, zajmujących się przygotowywaniem wyrobów do ponownego użycia, które potrzebowałyby informacji o konkretnych wyrobach, nie hipotetycznych „wyrobach reprezentatywnych”. Podejście to może również osłabić lub zmienić założony przez prawodawcę cel zobowiązania podmiotów z łańcucha dostaw do zastąpienia substancji z listy kandydackiej w wyrobach lub bardziej precyzyjnego śledzenia ich zawartości z uwagi na bezpieczeństwo wynikające z konstrukcji, nawet w przypadkach pozyskiwania surowców z wielu źródeł.
- Ponadto wątpliwe jest, czy takie rozwiązanie nadal zgodne jest z tekstem prawnym, wymagającym raportowania na poziomie „wyrobu”, dla którego konieczne byłoby uwzględnienie w zgłoszeniu dotyczącym obiektu złożonego bardziej dokładnych informacji na temat wchodzącego(-ych) w jego skład wyrobu(-ów) zawierającego(-ych) substancje z listy kandydackiej.

EUROPEJSKA AGENCJA CHEMIKALIÓW
P.O. BOX 400, FI-00121 HELSINKI, FINLANDIA
ECHA.EUROPA.EU